Nr. 41. Wtorek 19 Lutego 1884. Rok 74.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym własnoręcznie podpisanym dyplomem braciom: Henrykowi Saar podpułkownikowi w pułku ułanów hr. Wallmoden-Gimborn nr. 5, i Rudolfowi Saar, kapitanowi w pułku piechoty hr Auersperga nr. 40 nadać najmiłościwiej stan baronowski.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10 lutego b. r. dyrektorowi gimnazyum państwowego w Raguzie (Dobrowniku), P. Antoniemu Matas w uznaniu jego znakomitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29go stycznia b. r. najmiłościwiej pozwolić, ażeby radca ministeryalny w Prezydyum Rady ministrów, Antoni Klaps, przyjął i nosił nadany mu król. serbski order Takowy drugiej klasy i krzyż komandorski król. hiszpańskiego orderu Izabeli katolickiej.

W miesiącu styczniu 1884 był przebieg chorób epidemicznych w kraju następujący:

W powyższym okresie czasu zmniejszył się stan płonicy, błonicy i czerwonki, natomiast wzmógł się stan tyfusu brzusznego i plamistego, ospy, odry i kokluszu.

Czerwonka panowała przeważnie w powiecie złoczowskim; z 04 leczonych chorych wyzdrowiało 46 (44·2 proc.), umarło 15 (14·4 prc).

Ospa panowała przeważnie w powiecie borszczowskim, kałuskim i bohorodczańskim; z 602 leczonych chorych wyzdrowiało 324 (53·8 prc.), umarło 111 (18·4 prc.).

Odra panowała przeważnie w powiecie rohatyńskim, złoczowskim, łańcuckim i podhajeckim; z 3286 leczonych chorych wyzdrowiało 2141 (65·2 procent), umarło 200 (6·1 prc.).

Płonica panowała przeważnie w powiecie krakowskim i czortkowskim; z 684 leczonych chorych wyzdrowiało 385 (56 3 prc.) umarło 99 (14·5 prc.).

Błonica panowała przeważnie w powiecie złoczowskim; z 276 leczonych chorych wyzdrowiało 139 (50·6 prc.), umarło 73 (26·6 prc.).

Tyfus plamisty panował przeważnie w powiecie brzeżańskim, buczackim i dolinianskim; z 366 leczonych chorych wyzdrowiało 218 (59·6 procent), umarło 25 (6·8 prc.).

Tyfus brzuszny panował przeważnie w powiecie tarnopolskim, rawskim i skałackim; z 1019 leczonych chorych wyzdrowiało 517 (50·7 procent), umarło 75 (7·4 procent).

Koklusz panował przeważnie w powiecie brzozowskim, łańcuckim i sokalskim; z 2353 leczonych chorych wyzdrowiało 990 (42·1 prc.), umarło 02 (4·3 prc.).

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 7 lutego 1884.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 lutego

Niespodziewany zwrot w francuskiej Izbie deputowanych w głosowaniu nad ustawą przeciw objawom anarchicznym, napełnił znowu radością stronnictwa skrajne i dodał im otuchy do ponownych prób w kierunku podkopania powagi rządowej. Według sprawozdań z ostatniego posiedzenia, w którem szło o przyjęcie całej już ustawy, stronnictwo radykalne wystąpiło z poprawką, ażeby przestępstwa, mające charakter anarchiczny, sądzone były nie przed sądami policyi poprawczej, ale przez trybunały przysięgłych. Wbrew protestom ministra sprawiedliwości, lewica znalazła poparcie w żywiołach niechętnych wprawdzie radykalizmowi, lecz przez antagonizm nieprzychylnych gabinetowi Ferryego, i uzyskała dla swojej poprawki nieznaczną większość kilkudziesięciu głosów. Wnioskodawcy poprawki w braku zasadniczych argumentów, uciekali się do popularnych frazesów, twierdząc, że odrzucenie poprawki byłoby zamachem na zasadę wolności, że zaburzenie spokoju publicznego należy do wykroczeń politycznych, że zatem powinny one przychodzić przed sąd przysięgłych. Doktrynerstwo to nie mogło odnieść zwycięztwa w obozie umiarkowanym, ale okazało się nader skutecznem w szeregach skrajnych, które z całą świadomością propagują anarchię ciągle pod płaszczykiem pozornie zagrożonej wolności. Zaledwo przeszła poprawka w myśl życzeń radykalizmu i w chwili, gdy szło o przyjęcie całej ustawy, odezwały się ze skrajnej lewicy głosy, wzywające rząd, ażeby ją cofnął, gdyż obecnie jest to zupełnie inna ustawa i wręcz sprzeczna z tem, czego sobie rząd życzył. Niedwuznaczne to zdemaskowanie się skrajnych żywiołów, które na chwilę przedtem występowały na pozór w obronie wolności, lecz następnie, gdy szło już o całą ustawę, złożyły dowód, iż gotowe są bronić tylko anarchii i jak największej dezorganizacyi, dało wiele do myślenia stronnictwu rządowemu i dodało mu bodźca do stanowczego wystąpienia, dzięki któremu cała ustawa, poparta energicznie, uzyskała przeszło sto głosów większości.

Pomimo, iż rząd nietylko nie stawił kwestyi zaufania, ale z góry przyjmował pod presyą poprawkę dogadzającą jedynie aspiracyom wichrzycieli, które ochrzczono obroną wolności, opozycya jednak rozpoczęła natychmiast ożywioną agitacyę, usiłując przekonać, iż rząd w sprawie tej poprawki doznał porażki i będzie musiał ustąpić pod naciskiem opinii publicznej. Prezes ministrów wezwał natychmiast wszystkich członków gabinetu na posiedzenie, ażeby się zastanowić nad zapadłem głosowaniem. Większość ministrów sprzeciwiła się choćby tylko przypuszczeniu częściowego przesilenia. Ustępstwo w takiej chwili i w sprawie, w której nie idzie o ambicyę frakcyjną, ale o utrzymanie powagi prawa i władzy wobec coraz śmielszego nurtowania żywiołów nieładu, byłoby nader zgubne i zostałoby poczytane za słabość przez frakcye radykalne. Wzgląd ten przeważył i wpłynął na decyzyę gabinetu, którego wszyscy członkowie oparli się stanowczo dymisyi ministra spraw wewnętrznych, najbardziej dotkniętego przyjęciem znanej poprawki. Wszelkim wieściom o przesileniu w łonie gabinetu zaprzeczono, czem odjęto skrajnej lewicy możność rozsiewania wśród warstw łatwowiernych pogłoski, iż rząd dopuścił się zamachu na wolność i dlatego widzi się zniewolonym ustąpić. Stronnictwo skrajnej lewicy coraz natarczywiej i coraz jawniej w ostatnich czasach występowało z inwektywami przeciw rządowi, jakoby dążył wbrew zasadzie demokratycznej do ograniczenia pewnych przywilejów narodu, do utwierdzenia silniejszej władzy. Podejrzenia te powtarzają się zawsze wtedy, gdy idzie w istocie o utrzymanie elementarnych podstaw porządku. Ta sama taktyka połączona z innego rodzaju zabiegami, a mianowicie z dążnością wywołania opozycyi czynnej w sferach robotniczych, ujawniła się znowu przy okazyi rozpraw nad ustawą przeciw burzycielom porządku. Wobec takiego położenia i wobec analogicznych porywów zagranicą przeciw wszystkiemu co legalne, zdaje się, że gabinet Ferryego znajdzie we Francyi dość silne poparcie nawet w tych sferach, które jakkolwiek mu niechętne, pojmą niewątpliwie swój obowiązek solidarnej działalności wobec groźnych objawów anarchii.

---

20)

KROK DALEJ

Część pierwsza.

VII.

Les petits cadeaux entretiennent l'amitié.

(Ciąg dalszy.)

Garderobiana dała znać pani o wizycie pana Simunda, który tymczasem zaczął przeglądać albumy leżące na stole. Albumy zawierały fotografie najsłynniejszych osobistości w świecie literatury, sztuki i polityki. Wiele z tych sław artystycznych nie obiło się nawet o uszy pana Simunda, który też przewracał karty bezmyślnie i obojętnie, aż nagle poruszył się żywo — a zelektryzowany podskoczył na fotelu, gdy natrafił na fotografię barona James Rotschilda. Z uwielbieniem zazdrości patrzał na tę postać długo i namiętnie a potem, westchnawszy wymownie, szepnął sam do siebie: „To szczęśliwy człowiek!"

Pochyliwszy trochę głowy, zadumał się głęboko... Liczył może w myśli miliony i miliardy tego najpotężniejszego finansisty na świecie, a może też obliczał, czy taki człowiek jak on, byłby w stanie dojść kiedy choćby w przybliżeniu do tej posągowej — posąg naturalnie z czystego złota — wielkości. Oczy zaświeciły mu chciwie, wargi się wydęły... Gdyby to było możliwem? gdyby się to dało uskutecznić jakimbądź sposobem!., A uczciwość, honor, sumienie! rozśmiał się z najwyższą pogardą — głupstwo! za mniejsze sumy sprzedaje się te bagatele i gdyby szatan nie był bajką, jemu sprzedałbym natychmiast duszę!... ale dziś, przy tej szalonej konkurencyi, nikt kupując człowieka, ani na sekundę nie wątpi, że kupuje od razu wszystkie jego skrupuły... Jednak i dziś robią miliony — dumał dalej — potrzeba tylko postarać się o pierwszy... O pierwszy!... westchnął mocno i przypadkiem spojrzał na ścianę, na której wisiał w ogromnych ramach olejny portret pani Joanny...

Włosy blond w ogromnych warkoczach, otaczały maleńkie zgrabne czoło, pod którem dwoje oczu czarnych błyszczało namiętnie, uzupełniając wymownie wyraz ust różowych, trochę wygiętych i jakby spragnionych. Oczywiście portret ten był dawniejszy, ale choć jego oryginał mniej dziś już był ponętnym, przecież główne rysy charakterystyczne zostały.

— Gdybym był młodszy — szepnął pan Simund, ciągle idąc za biegiem swej zadumy — i ładniejszy, nie potrzebowałbym tylu środków i kosztów. I spojrzał po za siebie na pakiet, leżący przy drzwiach.

A wtem zaszeleściło coś za nim. Zerwał się pospiesznie i zwrócił ku drzwiom bocznego gabinetu.

Pani domu stanęła przed nim w białym penioarze, zapiętym z przodu ogromnemi świecącemi guzami, — w rozkosznej „chłopce" koronkowej na szczycie lekko zafryzowanych włosów, w ręku trzymając nożyk z kości słoniowej i książkę nierozciętą jeszcze.

Przywitawszy gościa grzecznie choć chłodno, poprosiła go by usiadł na fotelu. Sama siadła na kozetce.

— Przepraszam panią — zaczął p. Simund — za moją śmiałość...

— Nic nie szkodzi, przecież pan domowy — przerwała, patrząc mu bystro w oczy.

— I przywiązany do domu — podchwycił — do całego domu, niech mi szanowna pani wierzy...

— Nie chcę wątpić.

— Niestety, wiem dobrze, że nie wzbudzam sympatyi, taki człowiek jak ja, zrodzony i wychowany w ciężkiej pracy, nieobdarzony darami natury, które z góry pochlebnie uprzedzają o człowieku...

Pani Joanna mimo woli się rozśmiała, spojrzawszy z naiwną czelnością na odstręczającą twarz pana Simunda.

— Ot tym razem śmieje się pani szczerze — ach! gdybym, tak miał lat 20 mniej... i tę urodę, której zazdrościłem nieraz pierwszemu lepszemu.

— To cóżbyś pan uczynił? — spytała, bawiąc się jego westchnieniami.

— Na co mówić? — jęknął p. Simund — czyż chwila szczęścia, wzajemnej miłości, nie lepsza od stosów złota i zaszczytów.

Pani Joanna śmiała się teraz na dobre, tak ją bawił ten komiczno-tragiczny zawiędły i niemiłosiernie brzydki człeczyna.

Pan Simund nietylko się tym uśmiechem nie obraził, ale zależało mu na jego podtrzymaniu kosztem swej miłości własnej, bo mówił dalej tonem dobrodusznym:

— Są ludzie, co się rodzą do szczęścia, gdy inni...

— Wszak pan masz żonę!

— To i cóż? ożeniłem się, bo musiałem...

— Dla wynagrodzenia pokrzywdzonej cnoty? — zaśmiała się pani Joanna.

— Gdzież tam! dla tego, że była moją kuzynką i przyjęła mnie, ona jedna, bo wszystkie, o którem się dobijał, dając mi odkosza bez litości, wychodziły zaraz za mąż.

— Biedny panie Simund!

— Pani drwi także ze mnie! mówił niby żałośnie.

— Każesz mi pan płakać? — No, ale, uspokoiła się nagle — z czemże pan przychodzisz?

— Z bagatelką, którą pani przyjąć raczy od swego pokornego sługi.

I wskazał na pakiet, leżący przy drzwiach.

— Znowu? ale mój panie Simund, ja tego nie lubię i nie potrzebnję i gniewam się o to...

Pan Simund złożył ręce jak maleńkie dziecko i błagał:

— Bagatelka szanowna pani, a mnie uszczęśliwia!

— Ależ nie, nie, i tak za często obdarzasz mnie prezentami, które przyjmuję dla tego tylko, żeby panu nie robić przykrości.

— Dla tej samej przyczyny, racz pani przyjąć i ten ostatni.

— Nie! nie!

I zadąsała się na prawdę i śmiech już odbiegł ją zupełnie. Instynktem, czuła jakiś podstęp, a pan Simund tymczasem poskoczył ku drzwiom, i szybko się zbliżywszy, rozwijać zaczął pakiet.

— Czemże ja, chudopachołek, mogę sprawić przyjemność pani, jeżeli nie takim drobiazgiem? Niezgrabny ze mnie, brzydki, nie salonowy....

— Ale pan nie potrzebujesz starać się o przyjemności dla mnie — przerwała mu Joanna z chmurką na czole.

Sprawy krajowe.

(*Rozwój galicyjskiej sieci dróg żelaznych*).

(Ciąg dalszy.)

Od roku 1878 nie przybyło już nic galicyjskiej sieci kolejowej, podczas gdy przyrost na całą monarchię aż do końca r. 1881, do którego dochodzą daty służących nam za główne źródło *Statistische Nachrichten*, był następujący: w r. 1879 przybyło 231 kilometrów (w Austryi 77, na Węgrzech 154 kilm.), w r. 1880 urosła sieć kolejowa o 75 kilometrów (w Austryi 54, na Węgrzech 21 kilm.), w roku 1881 zaś o 413 kilometrów (w Austryi 285, na Węgrzech 128 kilometrów) tak że w końcu tegoż roku wynosiła 18.889 kilometrów, z których przypadało na Austryę 11.686 klm., na Węgry 7203 klm. Wedle innego źródła urzędowego przybyło w Austryi w ciągu roku 1882 dróg żelaznych 226 klm., czyli podniosła się długość całej sieci austryackiej do 11.912 kilometrów, podczas gdy w Galicyi pozostała na 1552½ klm., stanowiących 13·03 prc. sieci austryackiej.

Stosunek, w jakim liczba kilometrów dróg żelaznych każdego kraju zosobna pozostawała w końcu roku 1882 do jego obszaru, daje następstwo krajów po sobie w porządku następującym:

	na jeden kilometr kolei przypada obszaru kilm. kwadr.	na jeden kwadr. klm. obszaru przypada kolei: metrów
1. Czechy	12·88	78
2. Dolna-Austrya	14 87	67
2. Szląsk	16·11	62
4. Górna Austrya	18·00	55
5. Morawa	21 71	47
6. Styrya	22·57	44
7. Karyntya	24·80	40
8. Pobrzeże	29·20	34
8. Salcburgia	34·80	28
10. Kraina	37·42	26
11. Tyrol z Vorarlb.	48·11	20
12. Galicya	50·97	19
13. Bukowina	89·21	11
14. Dalmacya	121 99	8
średnica na państwo	25·18	39

Wedle stosunku zaś liczby kilometrów sieci kolejowej do liczby ludności idą po sobie kraje w porządku następującym:

	na jeden kilm. kolei przypada ludności: dusz	na sto tysięcy ludności przypada kolei: klmtr.
1. Salcburgia	794	125·889
2. Karyntya	833	119·946
3. Górna Austrya	1141	87·623
4. Styrya	1219	82·035
5. Czechy	1379	72·492
6. Tyrol z Vorarlb.	1496	66·839
7. Dolna Austrya	1753	57·037
8. Szląsk	1773	57·487
9. Kraina	1802	55 469
10. Morawa	2004	47·516
11. Pobrzeże	2379	42·020
12. Galicya	3834	26·084
13. Dalmacya	4540	22·023
14. Bukowina	4862	20 566
średnica na państwo	1859	53·792

Powyższe dwie tabliczki nie dają jednak właściwego wyobrażenia o stosunku sieci kolejowej każdego kraju z osobna do sieci całego państwa, ani też o stosunku sieci drugiego. Pogląd taki otrzymamy dopiero przez kombinacyę stosunków pod względem obszaru i ludności. Przeprowadzony w ten sposób obrachunek daje rezultaty następujące.

kraj	stanowi wedle obszaru i ludności część państwa	jego sieć kolejowa stanowi część sieci całego państwa	posiada przeto więcej (+) lub mniej (—) niżby z prostego stosunku wypadało
1. Czechy	21·21%	33·84%	+59·55%
2. Górna Austr.	3·71 „	5·58 „	+50·40 „
3. Karyntya	2·51 „	3·51 „	+39·84 „
4. Dolna Austr.	8.55 „	11·17 „	+30·64 „
5. Styrya	6.47 „	8.35 „	+29·06 „
6. Szląsk	2.14 „	2.69 „	+25·70 „
7. Salcburgia	1·57 „	1·73 „	+10·11 „
8. Morawa	8.57 „	8.58 „	+ 0·12 „
9. Pobrzeże	2.79 „	2.30 „	—17.56 „
10. Kraina	2.76 „	2.24 „	—18.84 „
11. Tyr. z Vorarlb.	6·94 „	5·12 „	—26·22 „
12. Galicya	26·54 „	13·03 „	—50·90 „
13. Bukowina	3·03 „	0·98 „	—67·66 „
14. Dalmacya	3·21 „	0·88 „	—72·59 „

Innemi słowy znaczy to, że n. p. w Galicyi, gdyby sieć kolejowa była rozwijała się w proporcyi obszaru i ludności, powinnaby była w r. 1882 mieć 3.160 kilometrów długości; a ponieważ miała tylko 1.552 kilometrów, więc brakło jej do prostego stosunku 1608 kilometrów, gdy tymczasem n. p. w Czechach zamiast 2.525 kilometrów było 4031, czyli o 1506 kilometrów ponad prosty stosunek. (C. d. n.)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Polityczne znaczenie encykliki papieskiej).

Wszystkie prawie dzienniki republikańskie we Francyi poświęciły wyczerpujące artykuły encyklice Papieża, wystosowanej do biskupów francuskich i wszystkie podnoszą część jej polityczną, przyznając, iż inną być nie mogła. *Temps* poucza przedewszystkiem swoich czytelników, jak trzeba czytać i rozumieć podobne akta najwyższej władzy duchownej W każdem piśmie, według *Temps*, wychodzącem od Kuryi rzymskiej należy odróżnić dwie części. Najpierw Papież musi przedewszystkiem zaznaczyć swoje stanowisko, jako głowa Kościoła, a zatem zastrzedz prawa Kościoła i nietykalność dogmatu i pod tym względem nie może czynić żadnych ustępstw. Z drugiej strony odzywa się równocześnie mąż stanu, który musi się liczyć ze stosunkami rzeczywistemi. „Papież, pisze wspomniany dziennik, zaprotestowawszy przeciw obłędom współczesnego wieku, musi szukać dla siebie i świata katolickiego kompromisu choćby z najbardziej niemiłemi ustawami świeckiemi, ażeby stworzyć możność egzystencyi dla społeczeństwa wierzącego. Gdyby ktoś chciał z innego punktu widzenia oceniać encyklikę, to oceniałby ją fałszywie.“ Liczne są ustępy, potępiające nowatorstwo, ale są według organów francuskich niezbędne. Czyliż mógł Papież, mówiąc o szkołach świeckich, nie potępić ich kierunku? W drugiej natomiast części jest mowa o utrzymaniu konkordatu, ale zarazem podniesiono posłuszeństwo dla obowiązujących i istniejących instytucyj świeckich. *National* pisze: „Rozumie się samo przez się, że Leon XIII mówi jako głowa świata katolickiego, że jego stanowisko jest przedewszystkiem stanowiskiem interesów katolickiego Kościoła, i że zgodnie z tem wyraża on zapatrywanie, iż kraj katolicki, który nie ceni i nie szanuje nauk Kościoła rzymskiego, zbliża się do upadku. Ale jeżeli stanowisko podobne pojmiemy jako nieuniknione, to z drugiej strony przyznać musimy, że ton całego aktu jest wielce łagodny i pojednawczy. Porównajmy tylko encyklikę dzisiejszą z owemi aktami Piusa IX, a przekonamy się, jak wielkie zaszło przeobrażenie. Papież odzywa się bardzo dobrotliwie i przychylnie o konkordacie, który, wobec zagrożenia wiary, stanowi jedyny łącznik pomiędzy religią a Francyą. Dodaje, że dziś istnieją te same pobudki co przed laty, ażeby utrzymać pokój pomiędzy państwem a Kościołem. W chwili, w której objawia się ogólna dążność do nowotarstwa, w której cały świat wygląda niepewnej przyszłości, byłoby nieroztropnie wzniecać waśń pomiędzy dwiema władzami i utrudniać Kościołowi jego zadanie. Rada ta najwyższej władzy duchownej przychodzi w sam czas, gdyż pomiędzy biskupami francuskimi wybuchło rozdwojenie. Objawiła się chwiejność pomiędzy sprzecznemi zapatrywaniami dwóch biskupów. Jeden z nich twierdzi, że wiernym wyznawcom Kościoła wolno tworzyć frakcyę polityczną i walczyć przeciw republice, drugi ks. Guilbert mniema, że katolicyzm nie może i nie powinien być narzędziem stronnictwa, lecz musi z miłością otworzyć ramiona i uznać każdą uczciwą władzę. Otóż Papież sam zstępuje na widownię sporów i powagą swoją przyznaje słuszność miłośnikom pokoju.“ — Organ prezydenta *Paix* wyraża radość, że encyklika jest aktem zarówno politycznym, jak pełnym miłości.

Z Watykanu).

Pol Corr. podaje w korespondencyi z Rzymu następujące szczegóły o znanej sprawie dóbr propagandy wiary:

„Prasa liberalna usiłuje osłabić złe wrażenie, jakie wywołał wyrok w sprawie konwersyi dóbr propagandy, poczytując opinię państw zagranicznych w tej sprawie za zupełnie mylną i usiłując ją przedstawić w pomyślniejszem świetle. Przeprowadzenie jednak dowodu przez prasę liberalną nie wytrzymuje krytyki. Dowód, że propaganda nie jest instytucyą międzynarodową, lecz włoską, że misya jej obejmuje nie wszystkie kraje, lecz tylko Włochy, że w końcu kapitały, o które obecnie idzie, są włoskie i wyłącznie dla dobra katolickiego Kościoła we Włoszech przeznaczone, nie powiódł się zupełnie. Argument bowiem, że propaganda dlatego jest instytucyą włoską, ponieważ ma siedzibę we Włoszech, jest niedostatecznym, gdyż tak samo możnaby np. twierdzić, że i papiestwo jest instytucyą włoską, ponieważ od ośmnastu wieków ma siedzibę w Rzymie.

Prasa liberalna twierdzi, że nie idzie bynajmniej o konfiskatę, lecz raczej o zwykłą konwersyę dóbr propagandy. Jest to tylko spór o słowa. Faktem jest niezaprzeczonym, że propaganda posiadała dotąd 8 milionów lirów, która to suma przeszła obecnie do rąk rządu włoskiego. Że rząd zobowiązał się przypuścić propagandę do udziału w interesach tego kapitału, zmienia o tyle jedynie postać rzeczy, że zamiast zupełnej konfiskaty przedsięwzięto tylko konfiskatę częściową.

Szczególnie dziwne robi wrażenie. gdy stronnictwo liberalne utrzymuje, że skarb włoski nic przy tej operacyi nie skorzysta, ale przeciwnie popiera tym sposobem interesa propagandy. Wygląda to na mistyfikacyę opinii publicznej. Rząd włoski bowiem z jednej strony owładnął znacznym kapitałem, a z drugiej, co do odsetek, może w każdej chwili wypłatę tychże zawiesić. Propaganda natomiast nietylko nie zyskała, lecz utraciła swoją własność, i posiada zamiast własności tylko stypendyum. Trzeba pamiętać i o tem, że propaganda, jako instytucya różnorodnej inicyatywy, ma ustawicznie wielkie wydatki. Niespodziewany głód, powódź, prześladowanie lub wysłanie nowych missyj, może ją w każdej chwili zmusić do wydania olbrzymich sum. Niejednokrotnie była instytucya zmuszoną sprzedawać części dóbr, dziś nie może się tak ratować, ponieważ dóbr zamienionych na rentę państwową sprzedać już nie wolno. W ten sposób przeszkodzono dobroczynnej działalności propagandy i apostolskiemu zadaniu papiestwa, ponieważ propaganda jest najznamienitszym organem papiestwa, którego niezawisłość zależy od jej niezawisłości.

Zapewniają, że w sprawie dóbr propagandy z 15 członków sądu kasacyjnego, 8 głosowało za konwersyą, 7 zaś przeciw. Ci sami członkowie sądu kasacyjnego za czasów ministerstwa Zanardelli'ego oświadczyli się przychylnie dla propagandy. Sam Zanardelli, który uznawał międzynarodowy charakter tejże instytucyi, był dla niej przyjaźnie usposobionym. I tym razem prezydent sądu kasacyjnego, senator Miraglia, referent Tartufari, generalny prokurator senator de Falco, prezydent ministrów Depretis i wielu innych, byli przeciwni konwersyi. Panowie Miraglia i Tartufari nie chcieli w tej sprawie wydawać wyroku, więc poruczono to p. Grimaldiemu.

Kongregacya Propagandy wysłała już do biskupów katolickich całego świata okólnik w sprawie wyroku, wydanego przez trybunał kasacyjny. Po zreasumowaniu różnych faz procesu i po krótkim poglądzie na rozwój historyczny instytucyi Propagandy, podniesiono rozliczne trudności, na jakie będzie wystawioną Propaganda wskutek orzeczenia trybunału kasacyjnego. Okólnik przychodzi do wniosku, że Propaganda będzie zniewoloną uciec się do środków nadzwyczajnych, aby mogła, ile możności zapewnić sobie jaką taką swobodę na polu swojej misyi; okólnik daje w końcu do zrozumienia, że Propaganda zamierza przenieść gdzieindziej swoją siedzibę finansową i wytworzyć w różnych częściach świata centra administracyjne, gdzie mają być zbierane datki wiernych na cele misyjne.

Ze strony wiarygodnej donoszą, że bezpodstawną jest wiadomość o powołaniu przez Ojca św. do Rzymu wszystkich biskupów francuskich dla naradzenia się z nimi. Papież udzielił episkopatowi francuskiemu potrzebnych wskazówek w ostatniej encyklice.

Kolegium św. liczy obecnie 58 kardynałów. rachując jednego „in pectore.“ Najmłodszym jest kardynał Czacki, mający lat 50. Dziekanem jest kardynał di Pietro, najstarszy wiekiem kardynał Newman, mający lat 84. Między nimi jest 30 Włochów, 7 zaś Rzymian. Oprócz tego Kościół liczy 730 arcybiskupów i biskupów rytuału łacińskiego, 48 wschodniego, 315 arcybiskupów i biskupów tytularnych, 22 zaś bez tytułu.

(Z Petersburga).

Prawitelstwiennyj Wiestnik ogłasza własnoręczne pismo carskie, wystosowane do pensyonowanego arcybiskupa mińskiego byłego litewskiego wikaryusza Antoniusza, z okazyi 50 letniego jubileuszu jego W piśmie tem wspomina car w gorących i łaskawych słowach o zasługach, jakie położył jubilat około połączenia kościoła unickiego z prawosławnym.

Według depeszy warszawskiej do *Pol. Corr.* w przygotowanym przez rossyjskie ministerstwo komunikacyj projekcie przepisów dla zarządów kolejowych znajduje się kategoryczne postanowienie, iż urzędnikami kolejowymi muszą być wyłącznie poddani rossyjscy i to tacy, którzy władają poprawnie językiem rossyjskim.

Wiener Allg. Ztg. w prywatnej depeszy z Petersburga donosi, że obiega tam pogłoska że wielki pożar srożący się w Charkowie, wzniecony został przez nihilistów. Generalny gubernator Odesy wydał rozkaz, według którego całe miasto podzielone zostało na 500 małych okręgów, w których każdy stróż ma być odpowiedzialny za utrzymanie porządku i spokoju. Fabrykanci zobowiązani zostali do czuwania nad robotnikami, dyrektorowie szkół nad wychowańcami, żeby nie dopuścić propagandy socyalistycznej.

Komisya, opracowująca przepisy o majątkowej odpowiedzialności fabrykantów za wypadki, którym ulegają robotnicy fabryczni, wygotowała dane statystyczne, według których 80 prc wypadków pochodzi z nieostrożności. Opierając się też na tym materyale, komisya projektuje następujące przepisy: właścicieli fabryk należy pociągać do odpowiedzialności cywilnej za śmierć i kalectwo robotników; odpowiedzialność ta powinna zabezpieczyć w zupełności byt poszkodowanych; odpowiedzialność karna powinna być tak wysoka, iżby właściciele fabryk pod wpływem jej przestrzegali warunków bezpieczeństwa w zakładach swoich; fabrykanci mają odpowiadać nietylko za pojedyńcze wypadki z robotnikami, lecz i za chroniczne choroby powstałe skutkiem niehygienicznych warunków pracy.

Dzienniki donoszą, że dość częste dotychczas wypadki przyjmowania poddaństwa rossyjskiego przez zamieszkałych w krajach pod berłem rossyjskiem obcokrajowców, nietylko nagle ustały, ale nadto wiele osób cofa skwapliwie znajdujące się już w ręku władz rossyjskich swoje podania o naturalizacyę. Zaniepokojone tym nagłym zwrotem władze zarządziły w wielu miejscach tajemne dochodzenie istotnych przyczyn, które mogły spowodować mieszkających w Rossyi obcokrajowców do cofania próśb wniesionych, Strony interesowane pytane o przyczyny po większej części tem się tłómaczą, iż dowiedziały się, że według prawa rossyjskiego poddaństwo mogą przyjmować tylko

---

— Więc mi pani chcesz zwrócić pieniądze — rzekł śmiało, roztaczając przed nią dwie prześliczne zasłony do okien, przerabiane prawdziwemi koronkami *Malines*.

— Tego nie mówię — odrzekła słabiej, a oczy jej zabłysły, gdy spojrzała na zasłony, które zręczny dworak umiał ukazywać jak kupiec paryzki.

— Zkąd pan to masz? — zawołała nagle, żywo powstając i zbliżając się mimowoli....

— Przypadkiem raz słyszałem, jak pani narzekała, że nie przywiozłaś sobie z Brukseli takich zasłon, więc pomyślałem, że przy moich handlowych stosunkach z zagranicą....

— Ależ to pana ogromnie kosztowało, ja nie chcę.

Odwróciła się znowu, nie chcąc patrzeć na to, co jej oczywistą, źle tajoną sprawiało przyjemność.

— Wierz mi szanowna pani, żem się nie zrujnował, a jeżeli pani nie przyjmie, wyrzucę przez okno....

— No, no, tak się to mówi.... śliczne, to śliczne — mówiła, przybliżając się i rozwijając wspaniałe zasłony — a że się przy panu strzedz będę musiała pochwalić co bądź, o tem wiem już teraz.... nie, nie, zanieś to pan swojej żonie.

— A jej to na co? — alboż się ona nawet zna na tem?

— Hm, więc pozwól mi pan, że odkupię te rzeczy od pana.

P. Simund obrażony porwał za kapelusz i posunął się ku drzwiom, pani Joanna zawołała za nim:

— Już dobrze, biorę, biorę po raz ostatni, ale będę się starała odwdzięczyć panu.

— Żadnej wdzięczności szanowna pani — odezwał się surowo i poważnie — zaklinam panią, owszem, abyś o tem jak najprędzej zapomnieć chciała!

— Więc dla czegoż pan — zawahała się, nie mogąc dobrać wyrażenia — obsypujesz mnie ciągle temi grzecznościami?

— Wierzaj mi pani, że bez żadnej samolubnej pobudki.... potrzebuję jak już rzekłem od czasu do czasu.... być trochę szczęśliwym...

To rzekłszy, wyszedł z salonu szybkim krokiem.

Pani Joanna patrzała za nim i nie wiedziała, czy gniewać się, czy się śmiać. Usłyszała coś jakby oświadczenie miłosne, któremu wierzyć ani chciała, ani mogła. Przytem, gdyby nawet mówił szczerze — gniewał ją ten podarunek, dodany w formie zanadto brutalnego objaśnienia. Chciała natychmiast odesłać mu pakiet, a w każdym razie opowiedzieć wszystko panu Anastazemu, ale gdy sobie w tej chwili przypomniała komiczną figurę p. Simunda, opowiadającego żałośnie o swych niepowodzeniach w miłości—wybuchnęła na nowo śmiechem wesołym i długim, z ustaniem którego zniknęły i resztki skrupułów.

Przywołana garderobiana otrzymała rozkaz zawieszenia natychmiast tych zasłon w oknach budoaru, a pani Joanna, przypatrując się im w należytej perspektywie, mruknęła:

— Brzydki, bo brzydki, ale że gust ma, to ma.

EDWARD LUBOWSKI.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

osoby pełnoletnie, w każdej zaś rodzinie są dzieci i młodzież niepełnoletnia, która nie może być naturalizowaną przed dojściem do pełnoletności; taki przeto podział rodzin na poddanych dwóch różnych mocarstw nie może być pożądanym dla starających się o naturalizacyę, którzy też z tego powodu odstępują od zamiaru. Tłómaczenie to jednak nie zadawala władz i dlatego, jak powiedzieliśmy, zarządzone zostało tajne dochodzenie.

(Los amerykańskiego adresu kondolencyjnego).

Jak donoszą dzienniki niemieckie, poseł amerykański przy dworze berlińskim, p. Sargent, wręczył w zeszłym tygodniu niemieckiemu urzędowi zagranicznemu uchwały kondolencyjne, powzięte przez reprezentacyę Stanów Zjednoczonych z powodu śmierci byłego deputowanego do parlamentu niemieckiego, Laskera. Ks. Bismarck jednakże, zamiast zakomunikować owe uchwały, jak się tego spodziewano, parlamentowi, odesłał je na ręce posła niemieckiego w Waszyngtonie z poleceniem oddania ich wprost urzędowi zagranicznemu Stanów Zjednoczonych. Ks. kanclerz polecił oznajmić przy tej sposobności, że zmarły Lasker nie zajmował w Niemczech bynajmniej tak wysokiego stanowiska, aby urząd kanclerski mógł się poczuwać do podobnej, zbyt zaszczytnej dla pamięci zmarłego interwencyi.

Krok ten urzędu kanclerskiego wywołał ogromną burzę w całym obozie liberalnym. Pomiędzy innemi pisze *Nat. Ztg.*: „Ks. kanclerz dopuścił się ciężkiej obrazy parlamentu niemieckiego. Postępowanie ks. Bismarcka jest wypływem osobistych uczuć, owocem głębokiej niechęci dla zmarłego patryoty. To też w krajach, w których wre w całej pełni życie publiczne, znajdą niezawodnie odpowiedni wyraz na scharakteryzowanie podobnego postępowania."

Berl. Tagblatt podnosi, że ks. kanclerz poczyna już przywłaszczać sobie urząd cenzora, przeciw czemu należy zaprotestować. Nie jest rzeczą ks. Bismarcka decydować, kogo naród ma zaliczać do mężów dobrze zasłużonych ojczyźnie W rzeczywistości ks. kanclerz postępowaniem swojem wymowniej uczcił pamięć Laskera, niżby tego mogło dokazać proste zakomunikowanie adresu amerykańskiego parlamentowi niemieckiemu.

KRONIKA

— **Magistrat** lwowski wydał następujące ogłoszenie: Wysokie c. k. Ministerstwo obrony krajowej reskryptem z dnia 17 stycznia b. r. l. 600 oznajmiło, że osoby, zamierzające wziąć do prywatnego użytku konie należące do kadry 3 pułku ułanów obrony krajowej w Samborze, zgłosić się mają bezpośrednio do odnośnej c. k. komendy po koniec lutego 1884 roku. Magistrat podaje to zarządzenie do wiadomości powszechnej w ślad ogłoszenia z dnia 14 stycznia b. r. w skutek reskryptu wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 23 stycznia b. r. l. 5.017 i przypomina, że o bliższych warunkach objęcia tych koni dowiedzieć się można w godzinach urzędowych w IV departamencie magistratu.

— **C. k. dyrekcya poczt** i telegrafów ogłasza, że z dniem 16 b. m. rozpoczął swoją czynność c. k. urząd pocztowy w Strychańcach, w powiecie tłumackim, który się zajmować będzie pocztą listową i wartościową, jako też przekazami i powziątkami do kwoty 200 zł. i z urzędem pocztowym w Jezupolu połączony jest przez codziennego posłańca pieszego. Okręg doręczania tego nowo ustanowionego urzędu pocztowego odnosi się do miejscowości: Dołhe, Jurkówka, Rożnów i Miłowanie. Odległość między Strychańcami a Jezupolem wynosi 10 kilometrów.

— **Promocya** *sub auspiciis imperatoris* hr. Andrzeja Potockiego na doktora prawa, odbędzie się dnia 21 b. m. po południu w Krakowie, w sali Nowodworskiej. Delegatem cesarskim na ten akt jest radca dworu i starosta krakowski hr. Kazimierz Badeni.

— **Z gal. towarzystwa muzycznego.** We wtorek, dnia 26 b. m. urządza galicyjskie towarzystwo muzyczne wieczorek z tańcami. Wieczorki te ustaloną już mają w mieście naszem reputacyę, jesteśmy więc przekonani, że i ten pod względem zabawy i doboru towarzystwa znakomitem będzie zakończeniem świetnego tegorocznego karnawału. Z powodu zachodzącej środy popielcowej rozpocznie się wieczorek już o godzinie 6 wieczór. Komitet urządzający rozsyła zaproszenia wszystkim członkom towarzystwa muzycznego; ktoby jednak zaproszenia nie otrzymał, zechce się zgłosić do kancelaryi towarzystwa muzycznego (gmach teatralny) między godziną 8 a 3 lub 5 a 7. Tam także zgłaszać się należy po zaproszenia i bilety wstępu dla osób nie należących do towarzystwa muzycznego a poleconych przez członków.

— **Odczyty dla kobiet.** We środę, 20 b. m. odbędzie się dalszy ciąg odczytu p. dyr. kolei L. Wierzbickiego p. t. „O historyi koronek". Bardzo wiele cennych i pouczających okazów będzie objaśniało wykład.

— **Repertuar teatralny.** Dzisiaj we wtorek, 19 b. m., z powodu niedyspozycyi p. Heleny Herman, zamiast zapowiedzianej opery *Carmen*, przedstawiony będzie *Palestrant* (*Der Bettelstudent*), opera komiczna w 4 aktach Millöckera. Bilety zakupione na *Carmen* z dzisiejszą datą, dnia 19 b. m., służyć będą na czwartkowe przedstawienie tej opery, w której nieodwołalnie po raz ostatni występuje panna Herman. — Jutro, we środę, 20 b. m., po raz drugi *Awanturnica* (*L'aventuriere*), dramat w 4 aktach Emila Augier; tłum. Arkadyusz Kleczewski. — We czwartek, 21 b. m. Na żądanie jeszcze jeden występ panny Heleny Herman w operze *Carmen*. — W piątek, 22 b. m. na dochód Władysława Wojdałowicza po raz pierwszy *Postrzelony*, komedya w 4 aktach, oryginalnie napisana przez Konrada. — W sobotę, 23 b. m., (z powodu reduty, początek o godzinie 6) *Lunatyczka*, opera w 4 aktach Belliniego. Ceny miejsc zniżone. Wieczorem o 10 Reduta *Sokoła*. W niedzielę, 24 b. m., zapowiedziane o godzinie wpół do 4 *Krakowiacy i Górale*, opera w 3 aktach J. N. Kamińskiego, muzyka K. Kurpińskiego.

— **Na zupę rumfordzką** złożono w handlu p. J. Drexlera i Synów od dnia 9 do 16 b. m.: pani Andrzejowska 3 zł., ksiądz kan. dr. Jurkowski 10 zł., p. Jan Breyer 5 zł. Rozdano w tymże czasie bezpłatnie 2.300 porcyj zupy i 2.300 porcyj chleba. Towarzystwo św. Wincentego składa w imieniu obdzielonych biednych tysiąckrotne „Bóg zapłać" za wszystkie datki.

— **„Gwiazda"** stowarzyszenie wzajemnej pomocy rękodz. lwowskich urządza w sobotę, dnia 23 lutego, maskaradę na dochód funduszu inwalidów, wdów i sierot. Zaproszenia otrzymać można w biurze stowarzyszenia.

= **Oszust.** Księdzu F. w Krotoszynie, przyniósł posłaniec list, w którym prosił go ksiądz K. z Zubrzy, o chwilową pożyczkę 30 zł. Kwotę tę ksiądz F. odesłał proszącemu w liście, przez tego samego posłańca. Okazało się jednak później, że niewyśledzony dotąd młody mężczyzna, wzrostu średniego, brunatnych włosów, takichże wąsów i faworytów, w czarnym letnim surducie, w wysokich butach i w okrągłej czapce, zjawił się u włościanina Wentka w Żyrawce, i utrzymując, że jest profesorem w Zubrzy, wysłał z powyżej wspomnionym listem syna tegoż do księdza F., przyrzekłszy mu sowite wynagrodzenie za drogę. Gdy następnie otrzymał rzeczony list z pieniądzmi z rąk tegoż posłańca, kazał się końmi Wentka zawieźć do Lwowa, gdzie stanąwszy w hotelu Sliwki, przy ulicy Furmańskiej, polecił oberżyście żywić furmana i konie na jego rachunek, co też tenże uskutecznił, zwłaszcza, że ów nieznajomy mieszkał poprzednio kilka dni w tym hotelu, zameldowawszy się wówczas jako „Ignacy Michalski, profesor z Obroszyna". Ponieważ jednak rzekomy Michalski do hotelu już nie powrócił, musiał furman w zastaw za dług hotelowy pozostawić oberżyście swoją płótniankę i poniósł tym sposobem szkodę na kilka zł. Wyśledzono nadto, iż ten sam oszust w taki sam sposób wyłudził także pod imieniem Stanisława Rozwadowskiego od księdza K. w Zubrzy 1 zł.

— **Zapiski policyjne.** Złożono w policyi książeczkę notatkową z wekslem i kartą zastawniczą banku hipotecznego nr. 2.422, „książkę do nabożeństwa dla Polek", i książkę rachunkową dla szkół ludowych. — Odebrano złodziejowi surdut i 3 pary spodni. — Przyaresztowano Dmytra Jaremkę z dwoma flaszami „starki", a Józefa Nimkiewicza za kradzież złotego zegarka z takimże łańcuchem na szyję, i kwoty 70 zł.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Kopenhadze dyrektor tamtejszego zakładu meteorologicznego, Hofmeyer: w Rzymie książę Giovanni Grazioli, jeden z najznakomitszych przedstawicieli starych rodów rzymskich, w 61 roku życia; w Edynburgu uczony botanik dr. John Hutter Balfour, autor licznych dzieł o botanice, przeżywszy lat 76.

— **O nadzwyczajnem zjawisku** przyrody donoszą z Algieru. Jedna z gór tamtejszych, 800 metrów wysoka Dżebel Naiba, szybko zapada się w ziemię. U stóp jej utworzyła się znaczna wklęsłość, a wysokość jej zmniejsza się z dniem każdym.

— **Hugo Schenk przed sądem.** Dzisiejsze dzienniki wiedeńskie donoszą, że śledztwo przeciw mordercy Hugonowi Schenkowi i jego towarzyszom zostało już zamknięte i że zastępcy prokuratora, p. Edeskuty, powierzono ułożenie aktu oskarżenia. W rozprawie głównej, która się odbędzie w obec kollegium, złożonego z sześciu sędziów, skargę wniesie sam prokurator dr. Pelser. Rozprawa naznaczona została na pierwszą połowę marca i potrwa zapewne pięć do sześciu dni.

— **Powodzie** w Ameryce zmniejszyły się nieco. W Cincinnati, skutkiem zawalenia się dwóch domów, 12 osób utraciło życie.

— **Gwałtowne trzęsienie** ziemi nawiedziło dnia 10 b. m. wiele miejscowości okręgu Birwari, tureckiej prowincyi Bitlis w Azyi. Mnóstwo domów runęło. Rząd turecki zajął się gorliwie losem ofiar tej katastrofy.

— **Telegrafowana książka.** Jak donoszą dzienniki paryskie, księgarze w Ameryce polecili agentom swoim w Londynie, ażeby wydaną świeżo książkę królowej Wiktoryi, natychmiast po ukazaniu się jej w handlu, dosłownie zatelegrafowali im do Nowego Jorku. Życzeniu temu stało się zadość. Telegrafowanie trwało 24 godzin bez przerwy.

— **Pożary w Londynie.** W ciągu ubiegłego roku, według sprawozdania komendy londyńskiej straży pożarnej, było w olbrzymiej stolicy nad Tamizą 2.144 wypadków pożaru, a w tej liczbie 184 takich, które zrządziły znaczne straty. W porównaniu z rokiem poprzednim zwiększyła się liczba pożarów w Londynie o 218, w porównaniu zaś z przeciętną ostatnich dziesięciu lat, zwiększyła się o 446. W zeszłorocznych pożarach londyńskich ogółem 39 osób utraciło życie. Straż pożarna miasta Londynu, zostająca pod komendą kapitana Shaw, liczy wraz z oficerami 588 ludzi i rozporządza 40 sikawkami ręcznemi i 147 drabinami ratunkowemi.

— **Wycieczkę balonową** urządził dnia 11 b. m. z Neapolu aeronauta Blondeau w towarzystwie dwóch ochotników. Balon, szybko wzbiwszy się w górę, przy najpiękniejszej pogodzie skierował się w stronę Possilipu i wnet znikł z oczu patrzącym. Na morze wysłano za nim dwa parowce, ażeby w razie potrzeby pospieszyły mu z pomocą. Tymczasem w nocy nadszedł od aeronauty telegram z Palermo, donoszący o szczęśliwem wylądowaniu pod tem miastem.

— **Ludność większych miast** europejskich przedstawia ogłoszona właśnie statystyka śmiertelności w następujących cyfrach: Londyn posiada obecnie mieszkańców 4,019.000; Paryż 2,239.000; Berlin 1,192.000; Wiedeń 749.000; Hamburg 435.000; Wrocław 286.000; Monachium 240.000; Drezno 229.000; Lipsk 160.000; Królewiec 150.000; Kolonia 148.000; Frankfurt nad Menem 143.000; Hanower 128.000; Brema 117.000; Gdańsk 114.000; Lwów 113.000; Stuttgart 109.000; Strassburg 108.000; Duisseldorf 104.000; Norymberga 103.000; Magdeburg 101.000; Barmen i Elberfeld po 100.000.

— **Transport złota.** Do Petersburga przybył w tych dniach pierwszy tegoroczny transport złota z kopalń uralskich i altajskich. Złoto w sztabach przywiozły dwie karawany z Jekaterynburga i Barnaułu. Transport zawierał 1.148 sztabek, ważących razem 390 pudów 21 funtów i 11 zołotników, czyli około 120 centnarów szlachetnego kruszcu, którego wartość przedstawiała sumę 5,062.796 rubli.

Nr. 7 *Przeglądu sądowego i administracyjnego* zawiera: 1. Dr. Stanisław Starzyński: O tegorocznych zarządzeniach wyjątkowych. 2. Przegląd tygodniowy (Reforma adwokatury; wnioski do ustawy karnej). 3. Praktyka sądowa. 4. Orzeczenie Trybunału administracyjnego. 5. Korespondencya z Wadowic o naradzie w celu założenia filii gal. Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami. 6. Zapiski literackie (recenzya dzieła: Dra Henryka Marquodsen Handbuch des öff. Rechts in Monographien). 7. Wiadomości urzędowe. 8 Ogłoszenia prywatne. Przedpłata roczna wynosi 7 zł., kwartalna 1 zł. 75 ct. a. w.

Nr. 972 „Kłosów", tygodniowego czasopisma illustrowanego, zawiera: Psia wiara powieść współczesna przez J. I. Kraszewskiego. Korespondencye: Kamieniec Podolski, Dwutygodnik Wiedeński. — Z niewydanych poezyj J. Słowackiego, J. H Richtera. — Willa d'Este. Pokłosie przez Karola. — To i owo z Niemiec, przez Norberta P. — Dr. August Essenwein przez Mathiasa Bersohna. — Warszawa w r. 1655 przez M. Olszyńskiego. — Kunegunda z Książąt Giedroyciów Białopiotrowiczowa, przez Ł. z ks. Giedroyciów Rautenstrauchową. — Przegląd polityczny. — Wiadomości bieżące z pola literatury, nauki i sztuki. — Z literatury Czeskiej przez Z. P. — Ryciny: Duma o Emirze Rzewuskim illustrowana przez J. Rosena. — Odjazd. — Plan starej Warszawy z r. 1656. — Podczas burzy, rysunek Fr. Kostrzewskiego. — Twardowski zmusza dyabła do skąpania się w święconej wodzie, kopia z obr. W. Eliasza. — Willa d'Este w Tivoli pod Rzymem rys. J. Konopacki. — Dr. August Essenwein.

Towarzystwo oświaty ludowej.

(*L*) Przy licznym udziale członków, odbyło się przed wczoraj walne zgromadzenie lwowskiego Towarzystwa oświaty ludowej, któremu przewodniczył dr. Hirschberg. Sprawozdanie Wydziału z czynności dokonanych w r. z. rozdane członkom, podnosi z przyjemnością, że czytelnia na II. dzielnicy m. Lwowa, w której z początkiem roku poprzedniego objawiała się pewna stagnacya, a następnie nawet dość znaczny ubytek członków, obecnie rozwija się jak najpomyślniej. Zawdzięcza to Wydział przeniesieniu jej na najdogodniejsze miejsce dla publiczności całej tej dzielnicy, tudzież wzorowej administracyi p. Strońskiego, który wszystkie obowiązki zarządcy spełnia nie tylko nader ściśle, ale nadto oddaje im się z prawdziwem zamiłowaniem. Czytelnia ta odbiera 36 dzienników i czasopism i posiada bibliotekę, liczącą 473 dzieł, tomów 554. Nowych członków w ciągu r. 1883 zapisało się do tej czytelni 173, pozostało z roku poprzedniego 30, razem więc ilość uczęszczających przedstawia poważną cyfrę 203 członków; w r. z. odbyły się w tej czytelni cztery odczyty i jeden wieczorek myzykalno-deklamacyjny. Również szczęśliwie rozwijają się dwie bezpłatne wypożyczalnie książek, założone we Lwowie i czytelnia na III dzielnicy. Do ożywienia ruchu w ostatniej czytelni, oprócz odczytów i wieczorków muzykalno-deklamacyjnych, wielce przyczyniły się przedstawienia amatorskie. Przedstawień były dotąd siedm, wszystkie wypadły bardzo dobrze, ściągając zawsze tak wielką ilość widzów, iż sala czytelni przepełnioną była w całem tego słowa znaczeniu. Odczytów odbyło się dziewięć, trzy wieczorki muzykalno-deklamacyjne i jedna zabawa towarzyska. Prócz tego ogłosił członek zarządu tej czytelni p. Wł. Neuser kurs z geografii powszechnej, a p. Ulmer szereg wykładów z rachunkowości. Czytelnia ta odbiera stale 16 dzienników i czasopism i ma bibliotekę, liczącą 321 dzieł w 335 tomach. Liczba członków, zapisanych wynosi 271.

Stałą i liczną frekwencyą cieszą się także obydwie wypożyczalnie książek. z których pierwsza przy ulicy Zielonej posiada bibliotekę, liczącą 245 dzieł, tomów 294, druga zaś dla IV dzielnicy dzieł 282, tomów 307. W obydwóch jest tak wielka liczba zgłaszających się, iż prawie zawsze wszystkie książki są rozpożyczone. Niemniej ważne usługi oddają celom Towarzystwa czytelnie na prowincyi, a mianowicie w Sądowej Wiszni i w Rudkach. Obydwie mają osobne lokale, stosownie urządzone i po kilka dzienników i czasopism W Sądowej Wiszni zapisało się w r. 1883, 57 osób, do czytelni rudeńskiej uczęszcza około 70. Prócz tego obydwie posiadają bibliteki, z których pierwsza liczy 327 dzieł, rudeńska 159.

Podobną czytelnię urządzono także w Kamionce Strumiłowej. Od 1 stycznia r. b. czytelnia ta posiada już osobny lokal i odbiera sześć pism codziennych i tygodniowych, i czeka tylko na pozwolenie wys. Namiestnictwa, aby niezwłocznie przystąpić do rozpoczęcia czynności.

Obok tych czynności główną uwagę zwrócił Wydział Towarzystwa na gminy wiejskie, tak w najbliższych okolicach Lwowa, jak powiatach sąsiednich, starając się o powiększenie księgozbiorów już w r. 1882 założonych, a zarazem zakładając nowe biblioteki w miejscowościach, posiadających do tego odpowiednie warunki. Z dawniejszych prawie wszystkie rozwijają się dobrze, a napływ czytających wszędzie jest tak wielki, iż powiększenie ich r. z. okazało się niezbędnem. Nowe biblioteki założono w 24 osadach wiejskich, położonych w najbliższej okolicy Lwowa.

Prócz książek dla czytelników tych bibliotek prenumerowano 38 egzemplarzy czasopisma ludowego *Niedziela*. Ogólna suma dzieł, znajdujących się w czytelniach i wypożyczalniach wynosi 4493, tomów 4878.

Równocześnie starał się Wydział także o powiększenie funduszów Towarzystwa, i w tym celu udawał się tak do reprezentacyj kraju i miast, jako też wybitniejszych instytucyj finansowych. Usiłowania owe nie pozostały też bez skutku; wysoki Sejm krajowy udzielił subwencyi w kwocie 200 zł., Rada m Lwowa 50 zł., gal. Kasa oszczędności 200 zł., Bank dla krajów koronnych 200 zł., Bank kredytowy galicyjski 200 złr., Bank hipoteczny 100 złr. P. Dobrzański, dyrektor teatru we Lwowie, dał na dochód Towarzystwa przedstawienie, a p. Felicya Boberska miała odczyt: „O Narcyzie Żmichowskiej".

Prócz tego otrzymało Towarzystwo większe dary od JW. Karola hr. Lanckorońskiego 100 zł., od księgarni polskiej we Lwowie, od Komitetu wydawnictwa dziełek ludowych, od pp. Janków, Albina Rayskiego i Nikisza.

Powyższe sprawozdanie przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości, a na wniosek komisyi rewizyjnej udzieliło Wydziałowi absolutoryum za zarząd funduszami, które przedstawiają dość poważne cyfry: Obrot kasowy wynosił bowiem ogółem 2837 zł.; majątek Towarzystwa wynosił 1784 zł. a na utrzymanie czytelni we Lwowie, w Sądowej Wiszni i Rudkach wydano ogółem zł. 581. Przez aklamacyę wybrano dr. Hirschberga ponownie prezesem Towarzystwa, a do Wydziału na r. b. zostali wybrani pp Kowalówka, Merunowicz, Al. Raciborski, Stanuchowski, Terenkoczy i Ulmer. Na wniosek p. Ulmera upoważniono Wydział do wydania odezwy, upraszającej ogół publiczności do popierania celów towarzystwa i nadsyłania książek

Z teki podróżnej.

(Muzeum Neapolitańskie.)

(Ciąg dalszy.)

Przypuszczają powszechnie, iż z wyjątkiem 24 rękopisów łacińskich, wszystkie inne papyrusy Herkulańskie należą do literatury greckiej. Liczba odcyfrowanych do dnia obecnego wynosi około 500, z których piętnaście drukiem ogłoszonych zostało. Są tam dzieła Epikura, Philodema, Rabiriusa, Polystrata i Metrodora, traktujące o zadaniach filozoficznych, piśmiennictwa i sztuki; znajduje się też traktat muzyczny Philodema i trzy poemata łacińskie, przypisywane Rabiriusowi. W ogóle żadna z ksiąg tych nie ma wielkiego znaczenia, i nadzieje uczonych, co do treści rękopisów, dotychczas przynajmniej, zawiedzione zostały. Biblioteka Herkulańska należała widocznie do filozofa epikurejskiego, który bardziej troszczył się o wygody i uciechy życia, niż o zbieranie arcydzieł historyi lub poezyi. Bądźcobądź, proces ów rozwijania woluminów i odczytywania jest tak ciekawym, iż z rozkoszą godziny całe spędzaćby można, śledząc tę więcej niż mrówczą robotę. Z żalem odrywamy się od niej, aby obejrzeć jeszcze wielką, pozostałą resztę skarbnicy Neapolitańskiej.

Na górze, mijając salę czy gabinet pewny, słusznie zamknięty dla kobiet i niedorostków, a otwierany tylko amatorom *Pornografii*, której imieniem też jest oznaczony, znajdziemy się w całym szeregu sal, rozciągających się z obu stron gmachu, a służących za *Pinacotekę*, czyli galeryę obrazów. Nie może się ona, zapewne porównać ze zbiorami tego rodzaju Rzymu, Florencyi, Wenecyi, lecz niemniej przeto jaśnieje pierwszorzędnemi arcydziełami *Guidona Reni*, *Lanfranca*, młodej i sympatycznej *Elżbiety Sirani*, *Łukasza Giordani*, *Cimabue'go*, *Salvatora Rosa*, *Rubensa*, *Van Dycka*, *Parmigianina*, *Tiziana*, *Pawła Werończyka*, *Correggia*, *Ribeira*, *Guercina*, *Tintoretta*, że wymieniamy tylko przedniejszych. „Rodzina Święta" Raffaela, *Madonna* Correggia zwana *la Zingarella*, „Zaślubiny św. Katarzyny" tegoż mistrza, „Marya Magdalena" Guercina i inna Tiziana, *Mater dolorosa* Reni'ego i kilka rzeczy innych, mogłyby zdobić Watykańską choćby galeryę albo florencki pałac *Pitti*... Lecz mijajmy już to, mijajmy niemniej bogate i cenne zbiory z epoki Odrodzenia (t. zw. *Raccolta dei oggetti del cinquecento*), z przepysznem *tabernaculum*, rzeźbionem według rysunku Michała-Anioła, z tysiącami kosztowności, cacek z drogich kruszców, kamieni, kości słoniowej, ze zbrojownią średniowieczną, a na progu jeszcze wyższego piętra pozdrówmy szanowną postać jednego z najuczeńszych mężów w Europie i bibliografów ks. Wita Fornari, i rzućmy okiem choćby na przepyszną bibliotekę, której kierownikiem jest i opiekunem, a która mieści w sobie 4 tysiące najciekawszych rękopisów i 260 tysięcy drukowanych woluminów. Uprzejmy kustosz pokaże nam rzeczy najprzedniejsze, jedyne, jak *Flora* — mszał z cudownemi miniaturami — stanowiący sam przez się jakby osobną malowideł galeryę. Breviarz Pawła III illustrowany, 3 kodeksa Boskiej komedyi, listy św. Hieronima, księgę z 32 niewydanemi bajkami Fedra, dwa rękopisy z 486 i 551 roku z oryginalnemi gockiemi podpisami, pargaminowy egzemplarz Homera z Florencyi z 1488 r. jedyny, skreślony tak ozdobnie i drogocennie, rękopisy św. Tomasza z Akwinu, 3 dyalogi Tassa, cały zbiór wreszcie najznakomitszych autografów Galileusza, Marsiliusa Ficina, Manuzia, Vico, Graviny, Muratorego, Metastazego, Antoniego Genovesi itp. Myśl, śledząca to wszystko, przenosi się mimowolnie ku najpromienniejszym wyżynom nauki, sztuk, poezyi, dziejów, by rychło znów wstąpiła w głębie najodleglejszej pogańskiej starożytności. Oto bowiem na końcu już niejako Muzeum u wyjścia, czekają nas sale pomników i napisów t. zw. *inskrypcyi* greckich, łacińskich, oskich, arabskich, rytych lub kreślonych pędzlem, na marmurach, bronzach, oto cały, wreszcie zbiór mumij, amuletów i pomników Egiptu, monotonny tem chyba, że wszędzie niemal jednaki. Tu żegnają nas słynne tablice Heraklejskie, głoszące pewien wyrok tego municypium i uchwałę Juliusza Cezara. Wyprzedziły one o 300 lat przeszło przyjście Chrystusa Pana, a znalezione zostały w Taranto w 1722 roku. I znowu przebywamy owe portyki świetne, pełne posągów i rzeźb greckich, rzymskich, a choć mocno strudzonem okiem spoglądając na nie, wracamy do pierwotnych starożytności wrażeń, na chwilę zgubionych w bibliotece i galeryi obrazów. I opuszczamy Muzeum Neapolitańskie z żywą pamięcią miast zagrzebanych pod ławą i popiołem, z nie mniej żywym obrazem cywilizacyi starej, niższej zapewne pod względem moralnym i społecznym, lecz o tyle wyższej od naszej stroną swą materyalną.

(Toledo.— Villa Nazionale).

Naprzeciwko pałacu *degli Studi*, zwraca uwagę naszą budowa świeża, piękna, duża, o liniach i, ozdobach architektonicznych bardzo poprawnego stylu, przypominająca nieco słynną medyolańską Galeryę Wiktora Emanuela. Jest to też Galerya, ochrzczona imieniem młodego książątka, dziedzica włoskiego tronu, który jako tu urodzony, zwie się pospolicie: *il principino di Napoli*... Municypium neapolitańskie, naśladując Medyolan, wzniosło kosztem swoim ten gmach wspaniały, mniejszy o wiele od tamtego, a przeznaczony na tenże cel zgromadzenia co najświetniejszych magazynów, kawiarni, handlów rozlicznego rodzaju i zachęcenia też publiczności, aby zbytnio skupiona zwykle na ulicy *Toledo* lub przyległej *Chiaja*, znalazła tu swobodne miejsce wieczornej zwłaszcza przechadzki, zastrzeżona, pod szklannem sklepieniem, od gwałtownych nieraz wiatrów i ulewy. — Rachując się wszakże z tą istotną potrzebą miejscowej ludności, nie obrachowano się z jej charakterem i obyczajami. Neapolitańczycy są rutynistami *par excellence*, i niełatwo odstępują od uświęconych wiekową tradycyą przyzwyczajeń. I jak są tu, z liczby 400 przeszło, pewne tak uczęszczane kościoły, iż miejsca w nich nigdy prawie znaleźć nie można, jak są, pośród mnogich innych, ulubione i zwykle pełne teatra, kawiarnie, restauracye, tak też, pomimo, iż nie braknie ulic innych i szerszych i wygodniejszych, *Toledo* nie przestaje być ogniskiem ustawicznego w dnie i noce ruchu, zbiegowiska, życia... Znałem n. p. jedną z najlepszych i najpopularniejszych traktyerni w Neapolu, znaną pod imieniem *Turyńskiego Vermutu*; zawsze gwarna, pełna, dostarczająca więcej niż obfitego zarobku właścicielowi swemu. Zachęcony tem, postanowił on upiększyć ją, rozszerzyć, uwygodnić, i w tym celu najął pobliski lokal, literalnie o kilkanaście zaledwie kroków od dawnego miejsca odległy, a istotnie o wiele przystępniejszy jeszcze i lepszy. Opatrzył go miłym ogródkiem, ozdobił, umeblował kosztowniej, pomnożył liczbę stolików jadalnych i służby, wydał na to kilkanaście tysięcy franków, otworzył wreszcie dla użytku publicznego, po mnogich reklamach, ogłoszeniach rozlicznego rodzaju, i stracił całkowicie uprzednią klientelę, a nowa ozdobna restauracya świeci odtąd pustkami... Tak się też dzieje i z Galeryą księcia Neapolu. Pomimo piękne i rzęsisto oświecone portyki, pomimo wnętrze, obszerne, wygodne, oszklone, a jaśniejące też wieczorami tysiącem świateł gazowych i elektrycznych, pomimo niektóre bogate magazyny, które skuszone przystępną ceną lokalu, tutaj swe świetne przeniosły wystawy, publiczność zrazu ciekawie nawiedzała ją przez dwa czy trzy pierwsze wieczory, aby następnie, całkowicie niemal zaniechać, wracając tłumnie na swe tradycyjne *Toledo* i *Chiaję*... I gdyby Neapol posiadał rzekę jaką a nie morze nieruchome niemal w swej modrej powierzchni, o nieznacznym zgoła przypływie i odpływie — to powiedziałbym, iż wiele jeszcze upłynie tu wody, zanim się zaludni wielkim sumptem zbudowana Galerya. Pochodzi to zresztą częściowo i ztąd, że gmach ten, sąsiedni Muzeum, znajduje się na górnych krańcach niezmiernie długiej ulicy *Toledo*, która mniej zwykle uczęszczana przybiera odwieczne miano ulicy Muzealnej naprzód, a następnie *nowej drogi*, gubiącej się u podnóża wspaniałych schodów, wiodących do królewskiego pałacu i parku na górzystem przedmieściu *Capodimonte*. Idąc za tłumami ludności, i my też pomińmy, na dziś przynajmniej, tę wyższą część miasta, jakkolwiek dziwnie malowniczą i piękną, a zejdźmy na plac duży, lecz mrowiący się życiem gorączkowem, ozdobiony posągiem jednego z bohaterów niepodległości kraju tego i miasta, *Karola Poerio*, zwany po neapolitańsku, *Largo della Carità* (place tu pospolicie nie nazywają się, jak gdzieindziej we Włoszech *piazza* lecz *largo*) zkąd właściwe zaczyna się *Toledo*, ciągnąc się, długiem, nieprzerwanem domów i pałaców pasmem, do morza niemal, a raczej do przyległego mu, innego królewskiego pałacu i wspaniałego placu tego imienia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

KRONIKA SĄDOWA

(*Niepoprawny*).

(*m*) Mikołaj Byleń, zamieszkały w Piaskach pod Szczercem, zarobnik, liczący 27 lat, obrz. gr. kat. żonaty, już cztery razy za kradzież karany, nie tail się z przekonaniem, „że lepiej i wygodniej siedzieć bezczynnie w kryminale, niż pracować na kawałek chleba". To też do tego przekonania zastosowywał swoje postępowanie, wyszedłszy bowiem z więzienia, wstąpił do służby, do kolonistki, Katarzyny Lauenhardowej, i po kilku tygodniowej służbie, sprzeniewierzył jej kwotę 21 *zł*. Sposób wykonania tego czynu karygodnego był nader prymitywny, złoczyńca nie potrzebował nawet wytężać swojej inteligencyi, wysoce udoskonalonej w kierunku zbrodniczym. W październiku r. z. wysłała go Lauenhardowa z swoim 16 letnim synem na targ do Lwowa, w celu sprzedania 7 korcy kartofli. Byleń sprzedał je, a kwotę uzyskaną zatrzymał przy sobie i mimo próśb i gróźb Lauenharda, nie zwrócił jej właścicielce Za obce pieniądze pohulał sobie cały miesiąc a gdy do dalszej hulatyki zabrakło grosza, napadł w nocy d. 29 listopada r. z. Szulima Rettiga, idącego polem w Pasiekach, powalił go na ziemię, dusił za gardło, odebrał mu fajkę, rozmaite wiktuały, pugilares, w którym przypadkiem nie było pieniędzy, i sakiewkę w której było 20 centów, poczem grożąc Szulimowi zabiciem jeżeli zdradzi tajemnicę, wypuścił go z swoich objęć. Nazajutrz odwiedził szynk Getreuów w Piaskach, i kazał sobie podawać wódkę i przekąski; za które płacić nie chciał, a gdy Getreu zrobił uwagę. iż niezwykł częstować bezpłatnie gości nieproszonych, wyszedł Byleń na podwórze i uzbroił się w potężny kół którym chciał przekonać całą rodzinę Getreuów, o odmiennych pojęciach swoich co do praw gościnnych w karczmie. Getreu nie czekał na te argumenta lecz zabarykadywał się w karczmie, a Byleń widząc że inwazya do wnętrza karczmy stała się niemożliwą, zemścił się na szybach okien.

Interwencya władz sądowych zapobiegła dalszym popisom Bylenia. Stawiony przed sąd starał się przekonać sędziego, że kwotę 21 *zł*. uzyskaną z sprzedaży kartofli Lauenhardowej zgubił w drodze ze Lwowa do Szczerca; co do wypadku z Rettigiem opowiedział humorystyczną anegdotkę, według której miał on Rettigowi ocalić życie, albowiem powaleniem go na ziemię i duszeniem za gardło przeszkodził utonięciu Rettiga w stawie, którego *nota bene*, w całej okolicy nie ma. Natomiast przyznał złoczyńca, że wytłukł szyby w karczmie Getreua, a do czynu tego zniewoliła go nieogościnność szynkarza, który nie chciał kredytować wódki.

Innego zdania byli pp. przysięgli, którzy potwierdzili pytania wystosowane do nich w myśl oskarżenia wniesionego przez zastępcę prokuratora p. Duniewicza w kierunku przestępstwa sprzeniewierzenia z §. 461 ust. karn., zbrodni rabunku z § 190 ust. karn. i przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu cudzej własności z §. 468 ust karn, a trybunał pod przewodnictwem radcy p. Białoskórskiego wymierzył złoczyńcy za te czyny karę 8 letniego ciężkiego więzienia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** Komitet wykonawczy** dla likwidacyi b. Zakładu kredytowego włościańskiego obradował w komplecie dnia 16, 17, 18 i 19 lutego r. b. W naradach brał udział JE. p. Namiestnik i Marszałek krajowy.

Przedewszystkiem przyjął komitet do wiadomości, iż nowo powołani członkowie: Mieczysław hr. Borkowski, Karol hr. Scipio i Zenon Słonecki wybór do komitetu pełnego przyjęli.

Następnie zastanawiał się komitet nad przedstawionemi przez dyrektora Lazarusa rachunkami b. Zakładu kredytowego włościańskiego. Celem jednak dokładnego zbadania wartości aktywów postanowił komitet udać się do p. Marszałka krajowego z prośbą, aby tenże polecił przyspieszenie rozpoczętych przez Reprezentacye powiatowe badań wartości hipotek obciążonych długami b. Zakładu kredytowego włościańskiego i elaborat ten udzielił Komitetowi do użytku.

Dalszym przedmiotem narad były projekta likwidacyjne p. dyrektora Lazarusa i dr. Marchwickiego, z których pierwszy za punkt wyjścia wziął ugodę z wszystkimi wierzycielami, posiadającymi tak płynne jak i niepłynne pretensye do Zakładu, w tym duchu, iżby przed wdrożeniem właściwej likwidacyi otrzymali pewną zaliczkę na swoje pretensye, czekając na zaspokojenie reszty aż do dalszych rezultatów akcyi likwidacyjnej; drugi zaś projekt bierze za podstawę ugodę z właścicielami płynnych prestacyj przed wdrożeniem likwidacyi, zaspokojenie zaś niepłynnych prestacyj (przedewszystkiem niewylosowane listy dłużne Zakładu) nastąpićby miało w miarę wpływów z likwidacyi a ułatwienie tych spłat uzyskaćby należało przez redukcyę kuponu i dalsze ustępstwa co do sposobu losowania w obiegu pozostałych listych i obligów. Komitet nie mogąc bez zmiany żadnego z powyższych projektów przyjąć, polecił osobnemu subkomitetowi opracowanie na podstawie powyższych trzeciego projektu.

Komitet następnie zdecydował, że jeżeli wejdzie w akcyę pomocniczą, to tylko pod tym warunkiem, że zapewni sobie wpływ stanowczy na wybór likwidatorów i na całą akcyę likwidacyjną.

W końcu postanowił komitet wykonawczy przedstawić pełnemu komitetowi jeszcze kilka osobistości, do tegoż komitetu powołać się mających, szczególnie z uwzględnieniem reprezentantów Bukowiny i krajowych stowarzyszeń zaliczkowych.

Następne posiedzenie komitetu wykonawczego odbędzie się dnia 29 lutego, a pełnego komitetu dnia 8 marca r. b.

*** Giełda lwowska.** Przy wyborach do Giełdy lwowskiej, odbytych dnia 15 stycznia 1884, wybrani zostali:

A. do Rady giełdowej: a) z zawodu gospodarzy wiejskich: pp. Bolesław Augustynowicz, dr. Piotr Gross, Adam ks. Sapieha, JEksc. Włodzimierz hr. Russocki, Antoni Wrotnowski, Józef Mysłowski, dr. Emanuel Roiński, Stanisław Polanowski; b) z zawodu handlowego: pp. Salomon Buber, Henryk Sokal, dr. Zdzisław Marchwicki, August Schellenberg, Ignacy Russmann, Joachim Chajes, Emanuel Fränkel, Maurycy Lazarus; c) z zawodu przemysłowego: pp. Juliusz Mikolasch, J. A. Baczewski, Ire Lilienfeld, Robert Doms.

B. do kolegium sędziów polubownych: a) z zawodu gospodarzy wiejskich: pp. Samuel Horowitz, Seweryn Henzel, Emil Torosiewicz, Kazimierz hr. Dzieduszycki, Emil hr. Potocki, Władysław Tustanowski; z zawodu handlowego: pp. Dawid Löwenherz, Zygmunt Buber, Ksawery Porceri, Michał Dymet, Dawid Posner, Jakób Dische.

Lwów, dnia 14 lutego 1884.

Komisya wyborcza dla Giełdy lwowskiej.

Wiedeń, 19 lutego. (*Telegram Gazety Lwowskiej*.) **Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 2851 sztuk wołów, między temi galicyjskich 719, węgierskich 1693, niemieckich 439. Ogólny spęd był o 106 sztuk mniejszy. Przebieg targu był ożywiony. Ceny podniosły się tylko o 50 ct. Wszystko sprzedano. Płacono za woły galicyjskie 53 do 59 zł., towar przedni 60—61 zł.; węgierskie 52 — 53 zł., towar przedni 62—64·50 zł.; niemieckie 52—64 zł., krowy 49—55 zł., buhaje 49—54 zł. za 100 kilo martwej wagi.**

OSTATNIA POCZTA

Presse pisze: Jak się dowiadujemy, program podróży Najd. Cesarzewiczowstwa na Wschód został już zatwierdzony. Najd. Arcyksiążęta wyjadą z Wiednia wprost do Belgradu, a ztamtąd po krótkim pobycie przez Warnę do Konstantynopola. Z powrotem Najd. Cesarzewiczostwo złożą wizytę dworowi rumuńskiemu w Bukareszcie. Z powodu tej podróży pisze *Pester Lloyd*: Tak w kraju, jak i zagranicą nie omieszkają zapatrywać się na projektowaną podróż Najd. Cesarzewiczowstwa, jako na wypadek politycznego znaczenia. Wprawdzie stanowczo wykluczonem musi być przypuszczenie, jakoby Następca Tronu miał spełnić jakąkolwiek misyę w Konstantynopolu, Bukareszcie lub Belgradzie, z drugiej jednak strony jasną jest rzeczą, iż skoro Najd. Cesarzewicz zdecydował się złożyć wizyty dworom państw, z któremi Monarchia utrzymuje liczne stosunki, tem samem stosunek przyjaźni względem państw tych został zdeklarowany. Okoliczność, że Najd. Cesarzewiczowstwo złożą wkrótce wizyty władcom Turcyi, Rumunii i Serbii może być słusznie poczytaną, jako nowe potwierdzenie faktu, iż pomiędzy austryacko - węgierską Monarchią z jednej strony, a Portą, Rumunią i Serbią z drugiej jak najlepsze i najprzyjaźniejsze panują stosunki.

Najd. Arcyksiążę Rainer wyjechał przedwczoraj do Pesztu, zkąd uda się do Galicyi dla odbycia inspekcyi wojskowej.

Najbliższe posiedzenie Izby panów odbędzie się dopiero jutro, a na porządku dziennym, jak wiadomo, znajduje się pomiędzy innemi przedmiotami, także pierwsze czytanie rozporządzeń wyjątkowych. Zdaje się być rzeczą pewną, iż przedłożenie to zostanie przekazanem osobnej komisyi, która bezzwłocznie zbada przedmiot i złoży sprawozdanie.

W sprawie organizacyi kolei skarbowych pisze *Fremdenblatt*: „Kwestya organizacyi kolei państwowych, która tak żywo zajmowała się ostatniemi czasy opinia publiczna, zostanie w najbliższej przyszłości stanowczo załatwiona. Gdyby nie stan zdrowia pana ministra obrony krajowej, sprawa ta byłaby niezawodnie przeszła już przez radę ministeryalną. Jak się dowiadujemy z

źródła kompetentnego, projekt organizacyi został już wykończony we wszystkich szczegółach i przedłożony radzie ministrów do zatwierdzenia, a skoro ta go zaaprobuje, przesłanym będzie Koronie do Naj. sankcyi. Niezwykłe zainteresowanie się szerokich kół tą sprawą najlepszym jest dowodem jej ważności i znaczenia. Nietylko polityczne i ekonomiczne, nietylko rozliczne względy lokalne, wchodzą tutaj w rachubę, lecz także militarne, specyalnie zaś strategiczne momenta musiały być uwzględnione, a publiczną jest tajemnicą, że właśnie ze strony zarządu wojennego podniósł się głos stanowczy przeciw idącym za daleko ustępstwom na rzecz decentralizacyi koleji skarbowych. Ministerstwo wojny, stojąc na zupełnie neutralnem stanowisku, jakie zajmowało zawsze i będzie zajmować wobec ekonomicznych, narodowych i lokalnych aspiracyj, wydając opinię w sprawie kolejowej, powodowało się wyłącznie względami strategicznemi, a w projekcie organizacyjnym uwzględniono w zupełności przedstawione przez zarząd wojenny uwagi".

Według zapewnienia *Germanii*, posłowie polscy i centrum sejmu pruskiego, podniosą przy trzeciem czytaniu budżetu ministerstwa wyznań sprawę ponowienia listu gończego za ks. kardynałem Ledóchowskim.

Niemieckiej radzie związkowej został już przedłożonym projekt rządowy o zabezpieczeniu robotników. Obejmuje on 100 paragrafów i uwzględnia w wielu punktach uchwały rady ekonomicznej. Termin zwołania parlamentu niemieckiego zawisłym jest od przebiegu obrad w radzie związkowej nad projektem o zabezpieczeniu robotników. W każdym razie, według zapewnienia dzienników inspirowanych, parlament zbierze się w połowie marca.

Według depeszy *N. Fr. Presse* mianowanie Orłowa posłem w Berlinie ma już być faktem dokonanym. Zmiana ta w poselstwie sprawić miała zarówno w Petersburgu jak w Berlinie bardzo dobre wrażenie.

Praw. wiestn. podaje zatwierdzona uchwałę ministerstwa spraw wewnętrznych o utworzeniu czasowo posady pomocnika generał-gubernatora wileńskiego, kowieńskiego i grodzieńskiego do spraw cywilnych, z nominacyą na tę posadę gubernatora piotrkowskiego generał-lejtnanta Kochanowa i z udzieleniem temuż praw pełniącego obowiązki generał-gubernatora do czasu wyzdrowienia hr. Totlebena, dziś tę godność piastującego.

Petersburska rada państwa ukończyła już przegląd statutu uniwersyteckiego; pozostają jeszcze do zadecydowania dwie sprawy — etatów uniwersyteckich i mundurów obowiązkowych dla studentów.

Moniteur de Rome ogłasza następującą depeszę z Petersburga: „Wobec doniesień niektórych dzienników mogę zapewnić, że w sprawie mianowania p. Butenjewa reprezentantem Rossyi przy Watykanie nie zapadła dotychczas stanowcza decyzya. Nominacya ta owszem zawisłą jest ciągle jeszcze od wypełnienia pewnych formalności, które dotychczas nie zostały uregulowane".

Według *France* rząd republiki francuskiej podziękował papieżowi za przychylny ton encykliki i wystosował list do posła francuskiego w Watykanie z poleceniem, ażeby o treści tego listu zawiadomił Ojca świętego.

Donoszą równocześnie, że wielu biskupów francuskich przesłało Papieżowi także telegramy dziękczynne za encyklikę.

Swieżo mianowany poseł hiszpański Silvella, wręczył w sobotę prezydentowi republiki swoje pismo uwierzytelniające. Wymiana zdań przy tej okazyi nosiła cechę nader serdeczną. Silvella podniósł, że misya jego polega na tem, ażeby wzmocnić dobre stosunki pomiędzy obu bratniemi narodami.

Na posiedzeniu rady ministeryalnej w sobotę uzupełniono budżet na rok 1885 i przywrócono równowagę bez nakładania nowego podatku. Uchwalono zarazem nie podejmować w r. 1885 żadnej pożyczki i prowadzić dalej wielkie roboty publiczne.

W Paryżu otrzymano z Londynu depeszę, według której margrabia Tseng miał otrzymać polecenie, by zażądał bezzwłocznie pasportów, skoroby Francuzi zaatakowali Bakninh.

Komisya ekonomiczna Izby deputowanych wysłuchała relacyj delegatów cieśli paryskich. Ze sprawozdania tego wynika, że z 5000 cieśli, 3500 znajduje się bez zajęcia. Delegaci użalali się na zastosowanie machin, które pozbawiają robotników pracy i żądali, aby na maszyny nałożono wysoki podatek. Za przyczynę niedostatku i braku pracy podawał delegat cieśli także okoliczność, iż z Niemiec sprowadzają gotowe konstrukcye belkowań.

Według depesz *Times* z Kairu, powstańcy, którzy walczyli pod Sinkatem, wymordowali około 200 kobiet i tyleż prawie dzieci. W Kairze obiega pogłoska o odwołaniu Baringa, przeciw któremu podniesiono zarzut, że nie informował dokładnie rządu angielskiego o wypadkach w Egipcie. Konsul angielski z Suakim telegrafuje, że wysłani szpiedzy donieśli mu, iż Osman Digna uderzy na Tokar prawdopodobnie przed przybyciem zbrojnych posiłków angielskich.

Z Londynu donoszą, że walne zgromadzenie obywateli w Prince-Hall, na Piccadilly przyjęło rezolucye, w których wyrażona została rządowi surowa nagana za politykę egipską i które żądają rozwiązania parlamentu. W zgromadzeniu przyjęło udział wielu członków konserwatywnego stronnictwa parlamentarnego i wiele innych politycznych i znanych osobistości.

Z Aleksandryi wyruszyć ma jutro załoga angielska do Kairu, w celu obsadzenia tamtejszej cytadeli. Angielskie siły zbrojne marynarki obsadziły wyspę Massanah.

Według *Köln. Ztg.* główny plan Gordona pacyfikacyi Sudanu polega na tem, ażeby różnorodnym plemionom pozwolić osłabiać się nawzajem w utarczkach i walkach dopóty, dopókiby bezsilnych nie można stanowczo pokonać, małym stosunkowo kosztem i niewielką siłą zbrojną.

Madryckie organa półurzędowe występują ze stanowczem zaprzeczeniem, podanej przez dzienniki paryskie pogłoski, jakoby rząd hiszpański usiłował wzmocnić swój wpływ w Maroko. Prasa hiszpańska zwraca przeciwnie uwagę, że to republika francuska stara się konieczne o uzyskanie większego tam wpływu, Hiszpania zaś pragnie tylko utrzymać *status quo*.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 lutego. Komisya przemysłowa postanowiła ukończyć rozprawy nad VI głównym rozdziałem ustawy przemysłowej przed obradami nad ustawą o zabezpieczeniu robotników. Komisya przyjęła wniesioną przez deputowanego Matscheko rezolucyę, aby zawezwać rząd do jak najrychlejszego przedłożenia projektu o uregulowaniu kas dla chorych. Druga część rezolucyi, aby rzeczony projekt wziąć pod obrady równocześnie z przedłożeniem o zabezpieczeniu robotników, została odrzuconą, a to po oświadczeniu reprezentanta rządowego, iż rząd nie zamierzał opierać ustawy o zabezpieczeniu robotników na ustawie o zabezpieczeniu chorych, w skutek czego obydwa te przedmioty muszą być oddzielnie traktowane.

Komisya prawnicza przyjęła bez zmiany uchwaloną przez Izbę panów ustawę o kwestyonowaniu prawnych czynności niewypłacalnych dłużników.

Komisya, której przekazano przedłożenie o zarządzeniach w celu nieszkodliwego odprowadzania wód górskich, postanowiła po dłuższej dyskusyi ogólnej, przejść do rozpraw szczegółowych. Decyzyę, co do pierwszego paragrafu, odłożono do następnego posiedzenia. Paragrafy 2—8 przyjęto przeważnie według przedłożenia rządowego.

Komisya budżetowa przyjęła pozycye, odnoszące się do pokrycia wydatków ministerstwa oświecenia, tudzież potrzeb na zakłady artystyczne. Komisya uchwaliła kilka rezolucyj w sprawie podwyższenia subwencyi dla niektórych zakładów, jak dla technologicznego muzeum przemysłowego w Wiedniu, dla szkoły sztuk pięknych w Krakowie, na restauracyę tumu praskiego i tumu św. Szczepana w Wiedniu.

Wiedeń, 18 lutego. *Pol. Corr.* donosi: Dzisiaj ma być podpisanym w Paryżu traktat handlowy pomiędzy Francyą i Austro-Węgrami. Traktat ten ma obowiązywać na czas nieoznaczony, obydwom stronom jednak przysługuje prawo wypowiedzenia.

Rzym, 18 lutego. Pogłoskom o powierzeniu innego poselstwa posłowi rossyjskiemu Uexküll, zaprzeczono. Wicekonsul Motta udaje się do Splitu, ażeby w zastępstwie konsula Zinksa objąć tymczasowo kierownictwo konsulatu.

Rzym, 18 lutego. W Izbie deputowanych zakomunikował minister Genala znane szczegóły o wypadku pod Corrento. Dodał przytem, iż rząd stara się gorliwie o wykrycie, czy zamach był zamierzony, jak przypuszczano. Przyrzekł na życzenie wyrażone przez Minghettego, iż rząd nie omieszka zakomunikować Izbie wszystkich informacyj, jakie go dojdą o charakterze i doniosłości wypadku.

Dzienniki rzymskie powątpiewają, żeby zamach był wymierzony przeciw pociągowi królewskiemu. Dotychczas nikogo nie uwięziono. Zawartości znajdującej się w butelce nie zbadano jeszcze. W Kwirynale otrzymano liczne telegramy z powinszowaniami z Włoch i zagranicy; od panujących nie otrzymano żadnego telegramu. Wielu dyplomatów przybyło rano do Kwirynału, w celu zasięgnięcia wiadomości. Papież polecił jeszcze wczoraj wyrazić przez kapelana królewskiego swoje oburzenie. *Fanfulla* ogłasza subskrypcyę na upominek dla żandarmów.

Moniteur de Rome donosi, że konsystorz zwołany zostanie w drugiej połowie marca.

Wiedeń, 19 lutego. Najd. Cesarzewicz w towarzystwie jednego z adjutantów przybocznych był wczoraj na balu, urządzonym przez stowarzyszenie dziennikarzy i literatów *Concordia*. Najd. Gościa przywitał krótką przemową prezydent *Concordii*, dziękując za zaszczyt wyświadczony stowarzyszeniu. Cesarzewicz, poprzedzony przez komitet balowy, wśród dźwięków hymnu ludowego i głośnych okrzyków zgromadzenia, wszedł na salę.

Wiedeń, 19 lutego. (*Tel. pr.*) Komisya dla nietykalności poselskiej wybrała dla sprawy dep. hr. Tarnowskiego referentem dep. Zborowskiego, gdyż dotychczasowy referent Tonner złożył swój mandat.

Wiedeń, 19 lutego. (*Tel. pryw.*) W tutejszych bardzo dobrze poinformowanych kołach nic o tem nie wiedzą, aby car zamierzał złożyć wizytę Dworowi wiedeńskiemu.

Berlin, 19 lutego. Cesarz, książęta i księżniczki domu cesarskiego byli wczoraj na balu u ambasadora austro-węgierskiego hr. Szechyenyego. Bal wypadł nadzwyczaj świetnie. Cesarz i książęta mieli na sobie mundury pułków austryackich i ordery austryackie. Cesarzowa kazała usprawiedliwić swoją nieobecność.

Berlin, 19 lutego. (*Tel. pryw.*) W wysoko oficyalnym artykule przyznano, iż prawdziwem jest twierdzenie, wyrażone w najnowszem dziele Buscha o misyi brata generała Gablenza, który przed wojną z roku 1866 udał się z Berlina do Wiednia z propozycyą wspólnej austryacko-niemieckiej wojny przeciw Francyi. Późniejsze zaprzeczenie Gablenza odnosiło się tylko do formalnych okoliczności, mianowicie, iż nie doręczył Najj. Cesarzowi austryackiemu listu króla Wilhelma. *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* dodaje, że nie było mowy o aneksyi, czy to południowych, czy północno-niemieckich państw, lecz tylko o trwałym dualizmie pod względem stanowiska dwóch naczelnych wodzów i wspólnej wojny związkowej przeciw Francyi.

Berlin, 19 lutego. (*Tel. pryw.*) Misya ks. Dołgorukiego w Friedrichsruhe ma pozostawać w związku ze sprawą zmniejszenia wojsk w Królestwie Polskiem. Wycofanie z tego kraju znacznej części wojsk tutaj rozlokowanych poczytano z uznaniem, jako dowód pokojowego usposobienia Rossyi. Pewne koła przypuszczają również, iż podróż ministra wojny Bronsarta do Friedrichsruhe odnosiła się do tej samej sprawy. Ze strony dobrze poinformowanej zapewniają jednak, że podróż ta została spowodowana potrzebą wniesienia w parlamencie niemieckim kredytu dodatkowego na pokrycie nieodzownych wydatków wojskowych.

Sztutgart, 19go lutego. Poseł austryacki Pottenburg umarł.

Belgrad, 19 lutego. Utworzenie nowego gabinetu, z powodu podjętych rokowań z niektóremi osobistościami, które chciano by widzieć w przyszłym gabinecie — doznało w ostatniej chwili zwłoki. Każdej chwili spodziewają się ogłoszenia nominacyi nowych ministrów.

Londyn, 19 lutego. W Izbie gmin oświadczył minister Gladstone, że gdyby z powodu poddania się Rossyi Turkomanów merwskich zaszła potrzeba wymiany not dyplomatycznych, nie omieszka udzielić parlamentowi potrzebnych informacyj. Dep. Stanhope zapowiedział, iż przy sposobności rozpraw adresowych zwróci uwagę Izby na powyższy przedmiot.

Gladstone zaprzeczył, jakoby armia egipska była na drodze do rozwiązania się i wyraził powątpiewanie, aby generał Gordon wydał rzeczywiście proklamacyę, aprobującą handel niewolnikami.

Suakim, 19 lutego. Przybył tu okręt angielski z 739 żołnierzami angielskimi.

Wiedeń, dnia 18 lutego 1884, godz. 1. min. 48. Alp. Tow. górn. 67·75, Węg. akcye kredyt. 309·75 Akcye anglo-austr. 114·50, Akcye banku Union 111·30, Akcye kolei Karola Ludwika 293·50, Akcye kolei północnej 268·—, Akcye kolei południowej 143·—. Akcye kolei Afold 171·75, Akcye kolei Elżbiety 310·60, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 172·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 156·50. Wiedeńskie losy 126·75. Akcye kolei Rudolfa —.—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 99·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·—, Losy regulacyi Cisy 112·80, Losy tureckie 20·—, Węgierska renta 90·40, Akcye banku związkowego 106·75 Akcye banku obrotowego —.—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowe $1{\cdot}17^{3}/_{4}$. Węgierskie losy, 115·75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie bez transakcyi.

Wiedeń, 18 lutego 1884, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 308·70, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 293·75, Południowa —·—, Renta papierowa 79·75, Galicyjskie listy zastawne 101·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 62·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.61.50 Rubel pap. —·— Usposobienie —.

Wiedeń, 19 lutego 1884 r., godzina 10 min. 3.2 Akcye kredytowe 309·50, Anglo-Austr. 114·50, Unionbank 111·75, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 143·20, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1850 —·—, Napoleondor 9·61.50 Rubel papierowy $1{\cdot}17^{3}/_{4}$. Usposobienie pomyślne.

Telegramy zbożowe z d. 18go lutego Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 10·25 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 30·75 do 31 — zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·66 do 9·68 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 176·50 m., żyto —·— m., spiritus 48·— olej rzepakowy 66·— m. Szczecin: Pszenica —·—, zepik —·—. Paryż: mąki 259 kilgr. 49·25 fr, olej rzepakowy 77·75 fr., spiritus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —.—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

W teatrze Łr. Skarbka

We Wtorek dnia 19 lutego 1884.

Z powodu chrypki pny Herman, zamiast „CARMEN" przedstawionym będzie dzisiaj:

PALESTRANT

(Der Bettelstudent)

opera kom. w 3ch aktach a w 4 odsłonach muzyka K. Millöckera. Libretto przerobił A. Urbański.

Kapelmistrz p. H. Jarecki Reżyser p. T. Skalski

OSOBY:

Petronela, była panna respektowa u pani kasztelanowej	Pni Kasprowiczowa
Laura } jej siostrzenice, sieroty	P. Skalska
Bronia } po p. Mostowniczym	P. Bocskaj
Ollendorf, pułkownik	P. Myszkowski
Wangeheim } oficerowie Sasi w	P. Wojnowski
Henrici } służbie polskiej,	P. Guberski
Rochów } w regimencie cu-	P. Łomiński
Richthoffer } dzoziemskiego au-	P. Wysocki
Schweinitz } toramentu.	P. Krykiewicz
Trzaska, cioteczny brat Petroneli	P. Koncewicz
Pani Trzaska, jego żona	Pna Wajgiel
Rafal	P. Alma
Janusz	P. Florjański
Gänserich, sas, klucznik cekhausu	P. Ruszkowski
Jasmien, francuz garkuchmistrz	P. Gamski
Pierwszy } pachołek	P. Chudkowski
Drugi } pachołek	P. Różycki
Maciuś, sługa Petroneli	P. Mazowiecki
Goniec	P. Lenard
Pierwszy } więzień	P. Bąkowski
Drugi } więzień	P. Pietraszewski
Kobieta	Pna Gilewicz
Herold	P. Galasiewicz

Szlachta, mieszczanie, mieszczanki, kupcy, żydzi, żołnierze autoramentu polskiego i saskiego, krakowiacy, krakowianki, więźniowie. — Rzecz dzieje się w Krakowie za panowania Augusta II, króla polskiego i elektora saskiego, podczas t. z. „Combra" czyli karnawału przeknpek.

Bilety zakupione na „CARMEN" służyć będą na czwartkowe przedstawienie tej opery.

Początek o godzinie 7 wieczór.

Pociągi kolejowe.

Od 1 czerwca 1883 podług zegaru lwowskiego

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min 35 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk, z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny o godz 1 min. 4 po południu i o godz. 11 wieczór, pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Stanisławowa, na Stryj: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 11 min. 20 przed połudn. pociąg lokalny Lwów-Szczerzec.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 31 wieczór pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny o godz 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 min. 54 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 17 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min. 48 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 30 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa

dnia 19go lutego 1884

Hotel George'a

Pp. S. hr. Fredro z Podlisek. K. hr. Wodzicki z Olejowa M. hr. Borkowski z Mielnicy. S. baron Brunicki z Zaleszczyk. H. Dołański z Grębowa. M Kozicki z Pobereża. I. Zwolski z Bryniec.

Hotel Angielski

Pp. F. Obertyński z Sawczyna. M. Rogaliński z Wulki S. Lewin z Stawlsk K. Borzemski, Dr. A. Borzemski z Chlebowic siwrskich. A. Fedorowicz z Żerebek. Dr. I. Weisstein z Tarnopola.

Hotel Europejski.

Pp S. Kotkowski z Brzeska. A. Kukiel z Dąbrowy.

Hotel Langa

Pp. H Leniecki z Boskina I. Teodorowicz z Horodeńki. N Łuszczkiewicz z Sokala. Dr. I. Zdun z Procisłego.

Hotel Krakowski.

Pp. A. Bielowski z Rosyi I. Dymebir z Rosyi. L. Bielidew z Rosyi

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).

z dnia 19 lutego 1884.

Barometr 746.01mm przy temp. 0°. Psychrometr suchy — 3.3°C. Psychrometr wilgotny — 3.9°C. Prężność pary 3.1mm. Wilgoć 87°/₀. Zachmurzenie 10. Wiatr SE1. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 2.6°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 772.91mm.

Najwyższa temperatura dnia wczorajszego — 0.5 C.

Najniższa temperatura w nocy — 3.6°C.

Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie).

$\varphi = 49^0 50' \ \lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 20 lutego 1884

E. $= 13^m \ 58,^s_{84}$. $\Theta^0 = 21^h \ 59^m \ 5,^s_{48}$.

Zachód słońca 19go lutego 5h. 22m., 7; wschód 19h. 4m., 2.

W lutym nastąpi pierwsza kwadra księżyca 3d 19h 3,m 3; pełnia 10d 18h 24,m 0; ostatnia kwadra 18d 16h 48,m 8; nów 26d 8h 11,m 1.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 4d 10h, 5 i 29d 19h, 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 17d 21h, 5.

Równanie czasu będzie przez cały luty dodatnie, w skutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne, o ilość E. w prawdziwe południe.

18 lutego 1884.	2h	9h	1[illegible]
Stan barometru w milimetr.	$742,_{80}$	$741,_{90}$	$741,_{[illegible]}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$-3,_{0}$	$-2,_{6}$	$-4,_{8}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-3,_{9}$	$-3,_{4}$	$-4,_{4}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$2,_{9}$	$3,_{1}$	$3,_{2}$
Wilgotność powietrza względna w °/₀.	80	83	98
Stan nieba.	3	10	10
Kierunek wiatru.	n.	n.	—.
Moc wiatru.	1	1	0
Ilość opada mierzona o 2h 0,mm0			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 1 o.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — $6,_{7}$.			

(N. B. 19/2 1884 od 12h w połud., do 12h w połud. 20/2).

Przy wietrze przeważnie-zachodnim i średniej temperaturze lutego, niebo zamglone, powietrze wilgotne, lecz pogoda możliwa.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 18 lutego 1884.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud po 200 zł. m. k.	292	—	295	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	171	25	174	25
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	252	—	257	—
2. List. zast. za 10 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	50	99	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	[illegible]0	25	91	25
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	50	99	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	85	60	86	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	25	102	25
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99	50	100	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. wa.	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ 5 pr. wa.	—	—	—	—
Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	60	100	60
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	—	—	—	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	101	50	102	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	89	75	90	75
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	22	—	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	61	5	71
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	85	9	95
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	16½	1	18½
100 marek niemieckich	58	90	59	70
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 14 lutego 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	79.80	79.95
luty-sierpień	79.85	80.—
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	80.40	80.55
kwiecień-październik	80.40	80.55
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	123.—	123.50
„ „ 1860 po 500 złr. w.a.5pr.	135.60	136.—
„ „ 1860 po 100 złr 5 pr	144.[illegible]0	145.50
„ „ 1864 po 100 złr.	172.—	172.40
„ „ 1864 po 50 złr.	172.—	1[illegible].40
Renty Com. po 42 lir. austr.	3[illegible].—	40.—
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	149.75	150 25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	94 95	95.10
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	101.45	101.60

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m k.)

	płacą	żądają
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	100.—	101,—
Galicyi	100.—	100.50
Niższej Austryi	105.50	—.—
Siedmiogrodu	101.—	101 50
Węgier	100.75	101.25

3. Akcye.

	płacą	żądają
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114. 5	114.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	306 70	307.
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	825.—	830.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal bank.d.han. i prz. a 200zł. w pł.40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	844.—	846.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł.m.	568.—	570.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	228 25	228.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m. k.	2679.—	2683.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	293.75	294.25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	172.[illegible]0	173.—
Tow kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	312.50	312.90
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	141.7	142.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	164.—	164.25

4. Listy zastawne losowane.

	płacą	żądają
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	96.—	96.50
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	98.—	98.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 15 l. 6 pr.	97.50	98.—
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	90.60	91.10
„ „ „ „ po 5 prc.	98.50	99.—
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	98 50	99 —
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.25	101. 5
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	62.—	63.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.30	102.70
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.50	102.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

	płacą	żądają
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	97.8[illegible]	98 [illegible]0
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	96.50	97.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.25	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.20	99.50
dtto. dtto (Jarosław-Sokal)	98.25	98.50
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 30 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	96.—	96.25
z r. 1867	100.50	101.—
z r. 1868	96 65	96.90
z r. 1872	95.50	96.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	95.90	96.40

6. Losy.

	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	173.—	173.50
Clarego po 40 zł. m. k.	39.50	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	110 75	111.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.25	40.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.25	37.75
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 —	12.[illegible]5
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	6.30	6.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.—	21.—
Salma po 40 zł m. k.	53.25	53.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.50	49.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.—	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
„ „ po 50 zł. w. a.	[illegible]5.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—

7. Weksle (na 3 miesiące)

	płacą	żądają
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121 45	121 55
Paryż za 100 fr.	48. 2.50	48.17.50

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski mon.	5.70.—	5.72.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.61,—	9.61.50
Rossyjski imperyał	9.87.—	9.89.
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński dnia 18 lutego 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	79	70
„ „ „ w srebrze	80	50
Renta w złocie	101	4[illegible]
5 prc. austr. renta marcowa	95	—
Akcye banku wiedeńskiego	842	—
„ „ kredytowego	307	20
Londyn	121	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	61—
Dukat cesarski men.	5	70
100 marek niemieckich	59	30

DZIENNIK URZĘDOWY.

Upadłości.

Zl. 566. (1045)

Es wird bekannt gemacht, daß die über das Vermögen der Handelsfirma Weiss & Gaertner in Drohobycz wie auch über das Vermögen der Gesellschafter Paisach Weiss und Juda Gärtner eröffneten Concurse aufgehoben worden sind.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Sambor, am 29. Jänner 1884

Licytacye.

L. 10348. (860 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie, podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia sumy 550 zł. zpn. na rzecz Dawida Nussima Bauera, odbędzie się dnia 28 lutego, 27 marca i 28 kwietnia 1884, o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż publiczna realności dłużnika Aftanazego Dudy własnych wyk. hip. l. 96 w całości, l. 97 w 6/12, zaś l. 25 w 5/40 częściach gminy Koniuszki objętych.

Cena wywołania, poniżej której realności te na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie zostaną 2755 zł.

Wadyum 275 zł. 50 ct. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej. Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, tj. po dniu 29 listopada 1883, prawa zastawu uzyskali, lub którym by uchwała licytacyę dozwalająca z jakiego kolwiek powodu, doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora ad actum w osobie p. Hilarego Sawczyńskiego z Rohatyna.

Rohatyn, 31 grudnia 1883.

L. 5867. (1009 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce, czyni wiadomo, iż na żądanie Dyrekcyi ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego we Lwowie w celu zaspokojenia 23 rat po 3 złr. tudzież reszty oszczędzającego kapitału 13 zł. 55 ct. w. a. zpn. egzekucyjna licytacya realności pod l. k. 50 sub. rep. 8 w Jabłonce niżnej położonej ciała hipotecznego niestanowiącej Hersza Nagiera własnej, na dniu 26 lutego. 26 marca i 29 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tut. przedsięwziętą zostanie z tem, iż realność ta na trzecim terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi 150 zł. a chęć kupienia mający złożyć ma 15 zł. jako wadyum w gotówce w obligacyach państwa, w listach zastawnych Towarzysta kredytowego włośc. wraz z kuponami niezapadłemi według kursu w ostatnim numerze „Gazety Lwowskiej" ogłoszonego.

Protokół opisania i bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze. Kuratorem dla wierzycieli ustanawia się p. Antoniego Puszczyńskiego.

Turka, dnia 19 listopada 1883.

L. 5590: (880 3—3)

W dniach 28 lutego, 27 marca i 24 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 42 w Radomyślu położonej, Feliksa Pietrzyckiego własnej.

Cena szacunkowa wynosi 13.760 złr. a. w. wadyum 137 złr.

Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Radomyśl dnia 25 października 1883.

L. 5137. (363 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce czyni wiadomo, iż na żądanie Herscha Ertla celem zaspokojenia kwoty 100 złr. zpn. egzekucyjna licytacya 5 parcel, w Mielniczném pod l. k. 19 położonych ciała hipotecznego niestanowiących, Mikołaja Jaworskiego Popadycza własnych na dniu 27 lutego, 27go marca i 28 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tut. przedsięwziętą zostanie. Cenę wywołania stanowi 204 zł. a chęć kupienia mający złożyć ma 20 złr. 40 ct. jako wadyum w gotówce.

Protokół opisania i oszacowania wymienionych 5 parcel i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Kuratorem dla wierzycieli ustanawia się p. Antoniego Puszczyńskiego.

Turka, dnia 20 listopada 1883.

L. 7255. (1008 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Stefanowi Maćko pto 98 zł. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 28 lutego, 28 marca i 30 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 14 rep 42 w Dźwiniaczu gornym położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę oszacowania, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie. Cena wywołania 400 zł. wadyum 40 złr. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka, dnia 28 grudnia 1883.

Licytacye.

L. 14380. (8416 1—3)

Dnia 27 marca 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 88 objętej w Babinie powiecie samborskim położonej w sprawie Eizika Bergnera przeciw Michałowi Kuzbytowi pto 215 zł. zpn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1074 zł. aw., wadyum 107 zł 40 ct.

Przy powyższym terminie realność ta nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratorem adw. dr. Budzynowskiego z substytucyą adw. dr. Steuermana w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m. d.
Sambor, 27 listopada 1883.

L. 7991. (8482 1—3)

W dniach 26 lutego, 27 marca i 28go kwietnia 1884 każdym razem o 10tej godz. przed południem odbędzie się w tut. sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Hawryły i Naśki Ryżuków pod l. k. 14/48 w Akreszorach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Moszka Schera w kwocie 156 złr. w. a. Cena szacunkowa wynosi 400 zł., zakład 40 zł. aw.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Teofila Jaromeckiego z Peczeniżyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego
Peczeniżyn, dnia 31 grudnia 1882.

L. 10618. (561 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 70 złr. i 14 zł. z 6 prc. odsetkami od 19 września 1877 i kosztami w łącznej kwocie 48 zł. 40 ct. wa. przez Ksenkę Głowiak przeciw Pawłowi Szumańskiemu wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 28 lutego i 3go kwietnia 1884 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika w Glinnie w Starostwie lwowskiem położonej, wyk. hip. l. 154 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 82 zł., zakład wynosi 8 zł. 20 ct.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 3go kwietnia 1884 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 1 grudnia 1883 uzyskali, ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 24 grudnia 1883.

L. 13548. (432 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że w dniach 28 lutego, 3 kwietnia i 1 maja 1884 każdym razem o godz. 10 w lokalu tutejszego sądu odbędzie się na zaspokojenie pretensyi banku austr. węgr. w kwocie 16735 zł. 22 ct. w. a. zpn. przeciw Janowi i Natalii Grodzickim przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dóbr Sapahów w okręgu stanisławowskiego c. k. starostwa położonych wedle wykazu 11 księgi większych posiadłości dłużników Jana i Natalii Grodzickich własnych, pod następującemi warunkami: 1) cena wywołania wartość szacunkowa 40.000 zł. przy pierwszym i drugim terminie dobra te nie niżej wartości szacunkowej a przy terminie trzecim nie niżej kwoty 25 000 zł. będą sprzedane; 2) wadyum 10 prc. wartości szacunkowej; 3) dalsze warunki jakoteż wyciąg z księgi gruntowej mogą być w registraturze przejrzane.

O tem zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 17 września 1883 jako dniu wystawienia wyciągu z księgi gruntowej jakiegokolwiek prawa nabyli, przez edyta i do rąk kuratora równocześnie w osobie adwok. dr. Łubińskiego ze substytucyą dr. Katzenellenbogena ustanowionego.

Stanisławów, 7 grudnia 1883.

L. 4914. (386 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu krodytowego włościańskiego w kwocie 183 złr. 1 ct. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 28 lutego 1884, dniu 27 marca 1884 i dniu 28 kwietnia 1884, każdym razem o godz. 10 rano, publiczna licytacya realności pod lk. 12 w Demni wedle wyk. hip. l. 37 w całości, a wedle wyk. hip. l. 39 w połowie, Tańki Goweńczukowej własnej, że na pierwszych dwóch terminach sprzedaż tylko wyżej ceny wywołania 600 fl. lub za takową, na trzecim zaś terminie poniżej ceny wywołania nastąpić może, że wadyum w kwocie 60 złr. złożyć należy, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyi w sądzie przejrzeć wolno, i że dla tych, któryby po dniu 12go marca 1883 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na realności pod l. k. 10 w Demni nabyli lub którym, by z jakiegobądź powodu uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące doręczone być nie mogły N. Dobrzańskiego wójta w Demni kuratorem ustanowiono.

Mikołajów, 8 listopada 1883.

Ll 4632 (913 2—3)

W dniach 29 lutego, 28 marca i 29 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10tej z rana odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 16 subr. 2 w Hałbowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej spadkobierców Lejby Dam własnej na pokrycie pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 50 złr. a. w.

Cenę wywołania stanowi suma 300 złr. a. w. wadyum zaś 30 złr..

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O tem zawiadamia się obydwie strony, tudzież wiadomych wierzycieli zastawniczych do rąk własnych zaś zmiejsca pobytu niewiadom Breindlę Neubert, współspadkobierczynię Lejby Dama do rąk kuratora Antoniego Nowaka ze Żmigrodu wreszcie niewiadomych wierzycieli zastawniczych i którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk kuratora Józefa Spatczek ze Żmigroda.

Żmigród 28 grudnia 1883.

L. 6897. (1032 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jaśle rozpisuje na zaspokojenie pretensyi Berla Steina w kwocie 70 zł. aw. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż połowy realności pod nr. 179 w Dembowcu spadkobiercom Ignacego Pankiewicza własnej na dzień 29 lutego, 28go marca i 25 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 50 zł., wadyum 5 zł.

Resztę warunków licytacyjnych oraz protokoła zastawniczego oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Jasło, dnia 20 listopada 1883.

L. 5884. (736 2 3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 28 lutego, 28 marca i 30 kwietnia 1884 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Tudiowie pod lk. 193 położonej, ciała tabularnego nietworzącej do Nikefora Marczuk należącej na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Sendera w kwocie 21 zł. wa. zpn.

Realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 50 złr. aw. lub wyżej przy trzecim zaś terminie i niżej tejże za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuty, dnia 14 sierpnia 1883.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Kuty wird hiemit kundgemacht, daß am 28. Februar, 28. März und 30 April 1884, jedesmahl um 10 Uhr Vormittags die Exekutive öffentliche Feilbietung der in Tudiow unter Nr. kons. 193 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden dem Nikefor Marczuk gehörigen Realität, zur Hereinbringung der Forderung des Moses Sender im Betrage von 21 fl. ö. W. mit dem vorgenommen werden wird, daß diese Realität am ersten und zweiten Termine nur um oder über den Schätzungswerth von 50 fl. und am dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe um was immer für einen Preis hintangegeben wird.

Vadium beträgt 10 prc. des Schätzungswerthes der Pfändungs und Schätzungsakt, und die Lizitationsbedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Kuty, den 14. August 1883.

C. k. sud powitowyj w Kutach podaje do widomosty, szczo w dniach 28 februarya 28 marta i 30 cwitnia 1884, kożdym razom o hodyni 10 rano widbudet sia egzekucyjna publyczna sprodaż realnosty pid nk. 193 w Tiudewi położonoj, tiła tabularnoho networiaszczoj do Nikiefora Marczuka należaszczoj na zaspokojinie pretensyi Moszka Sendera w sumi 21 złr. aw. realnist taja pry perwszim i druhim termini łeszeń za cinu szacunkowu 50 zł. wa. abo wyższe, pry tretim termini i nyższe toje za jakubud cinu sprodana budet. Wadyum wynosyt 10prc. ciny szacunkowoj.

Akt zastawnyczoho opysania i oszacowania, także r-sztu warunkiw licytacyjnych można pereździty w tut. registraturi.

Kuty, 14 auhusta 1883.

L. 14591. (630 3—3)

Dnia 27 lutego 26 marca i 28 kwietnia 1884 sprzedawaną będzie przymusowo zawsze o godzinie 10 rano w tut. sądzie realność pod lk. 215 w Petlikowcach starych położona wedle wyk. hip. 417 Iwana Jacus vel Jacusiów własna, celem ściągnięcia pretensyi Ignacego Winiarskiego w kwocie 12 zł. 79 ct. wa. zpn. Cena wywołania 132 zł. wa., wadyum 13 złr. 20 ct. Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Buczacz, dnia 29 grudnia 1883.

L. 3274. (999 —3)

W dniach 21 lutego, 20 marca i 3go kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10 ano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż w drodze licytacyi realności pod lk. 18 w Mizuniu położonej, Hrynia Krupczyna i Majera Litwaka własnej na rzecz ck. uprzyw. galicyjskiego banku hipotecznego celem ściągnięcia sumy 336 zł. 75 ct. w. zpn.

Cena szacunkowa oraz wywołania 1060 złr., wadyum 106 złr. a. w. Na powyższych terminach zostanie rzeczona realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Gdyby na powyższych terminach rzeczona realność za lub wyżej ceny wywoławczej sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia warunków ułatwiających odbędzie się rozprawa w sądzie na terminie 10 kwietnia 1884 o godzinie 9 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze. C. k. sąd powiatowy
Dolina, dnia 31 grudnia 1883.

L. 6923. (8367 —3)

Sąd obwodowy odbędzie 26 marca, 25 kwietnia 1884 o godzinie 10 rano, egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności Wicka Wulka w Nowym Sączu, wykazem hip. l. 478 objętej, i na 73 złr. 12½ ct. wa. oszacowanej, nie poniżej ceny wywołania. Wadyum 8 zł wa. O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po 17 lipca 1883 na hipotekę tejże weszli do rąk adw. Bersona w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, dnia 24 listopada 1883.

L. 1227. (879 —3)

W dniach 28 lutego, 27 marca i 24 kwietnia 1884, o godzinie 10 rano, przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod nk. 213 w Radomyślu położonej, na rzecz Dawida Kohna przeciwko spadkobiercom Antoniego Kosturkiewicza a to: Julii Kosturkiewiczowej i Władysławowi Kosturkiewiczowi pto 50 zł zpn.

Cena szacunkowa wynosi 50 złr. wadyum 45 złr. Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w regisraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Radomyśl, dnia 20 lipca 1883.

L. 13662. (8441 —3)

C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że w dniaah 28 lutego, 27 marca i 24 kwietnia 1884 każdym razem o 10 godzinie przed południem przedsięweźmie publiczną egzekucyjną sprzedaż realności niegdyś Eiziga Hersz Taubmana obecnie Srula Storch własnej w Delatynie pod lk. 229/744 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Chai Taubmann w kwocie 52 złr. 50 ct. wa. Cena szacunkowa wynosi 500 zł., zakład 50 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono p. Efroima Knolla z Delatyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Delatyn, dnia 21 grudnia 1883.

L. 11495. (399 —3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że dnia 26 lutego i 1 kwietnia 1884 o godz. 10 przed południem w biurze IX. odbędzie się celem zaspokojenia resztującej pretensyi Salomona Zeichnera w kwocie 124 złr. wa. zpn. publiczna przymusowa sprzedaż pod lk. 141 w Kołomyi położonej na 222 zł. ocenionej realności Marcina Piskozuba, ciała tabularnego niestanowiącej. Zakład wynosi 10 prc. ceny szacunkowej, będącej ceną wywołania. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się tutejszego adw. dr. Trachtenberga z substytucyą dr. Zakrzewskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i ocenienia w registraturze można przejrzeć.

C. k. sąd obwodowy
Kołomyja, dnia 20 grudnia 1883.

L. 18107. (733 3—3)

Dnia 27 lutego, 26 marca i 28 kwietnia 1884, sprzedawaną będzie przymusowo zawsze o godzinie 10 rano w tutej. sądzie realność pod l. k. 15 w Pielawie położona wedle wyk. hip. 38 Anastazyi Grześków własna, celem ściągnięcia pretensyi Judy Hersza Bauera w kwocie 63 zł. wa. zpn. Cena wywołania 80 zł. wa., wadyum 8 złr. w. a. Resztę warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Buczacz, dnia 30 grudnia 1883.

L. 9910. (580 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 15 rat po 3 złr. i reszty kapitału 28 zł. 28 ct. w. a. z przynależytościami, odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 29 lutego, 28 marca i 29 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 103 w Brzyskiej woli Ilka Kozy własnej. Cena wywołania 200 złr., wadyum 20 zł. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze, ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na dzień 27 maja 1884. Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest p. Maryan Wodziński w Leżajsku.

Leżajsk, 20 grudnia 1883.

L. 6843. (585 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 151 złr. 98 ct a względnie 89 zł 33 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod nk. 22 subr. 324 w Uhnowie położonej dużnika Piotra Pulhuja własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w tutejszym ck. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ck. uprzyw. Zakładu kred. włościańskiego dnia 27 lutego, 27 marca i 28 kwietnia 1884 każdym razem o godz 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 580 złr. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Julien Celewicz z Uhnowa. Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Uhnów, 19 grudnia 1883.

L. 8401. (8352 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza iż celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Reisa pto. 700 złr. zpn. odbędzie się dnia 17 marca 1884 i dnia 21 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10 rano, w budynku tutejszo-sądowym licytacyjna sprzedaż połowy realności pod l. 57 i 84 w Borku wielkim położonych, ciała hipotecznego niestanowiących do dłużnika Macieja Polka należących. W razie gdyby realności te na tych dwóch terminach powyżej ceny szacunkowej lub za tę ostatnią sprzedane nie zostały wyznacza się na dzień 12 maja 1884 o 10 tej rano termin do ułożenia ułatwiających warunków.

Cena wywołania 695 złr. wadyum 70 złr. Resztę warunków oraz protokoły zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Ropczyce, 10 grudnia 1883.

L. 7254. (1007 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Semionowi Radeckiego pto 150 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 28 lutego, 28 marca i 28 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 122 rep. 159 w Łomnie położonej z tem, że na pierwszych dwóch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim terminie także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 500 złr, wadyum 50 złr. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przerzeć.

Turka, dnia 28 grudnia 1883.

Księgi gruntowe.

L. 1286. (1073)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Wolica barylowa, z miejsc. Korczówka i Zielone, powiatu sądowego Radziechowskiego, rozpoczyna komisya hipoteczna 29 lutego 1884.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

C. k. sąd powiatowy.
Radziechów, dnia 15 lutego 1884.

L. 29991. (763 1—3)

C. k wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. u. kraj. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 marca 1884 za nową księgę gruntową uważanym być ma:

I. Dla majętności tabularnych:

L. porz.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	położona w okręgu c. k. sądu powiat.
1	Wolica	Wolica, Dworce, Mosty wielkie	Mosty wielkie
2	Wieczorki		
3	Dworce	Dworce i Wolica	
4	Lubella część I	Lubella	
5	Lubella „ II	Lubella, Kulawa, Derewnia	
6	Mosty wielkie	Mosty wielkie	
7	Hołe rawskie z miejscowościami: Hołe małe, Łuski i Sękowica	Hołe rawskie	
8	Budy kamioneckie	Kamionka lasowa	Rawa
9	Krzywe kamioneckie		
10	Bobroidy		
11	Hołajec		
12	Biszków	Kamionka lasowa i wołoska	
13	Piratyn	Kamionka lasowa	
14	Pozdzimirz	Pozdzimirz, Wołświn	Sokal
15	Uhnów miasto	Uhnów z miejsc. Zastawie	Uhnów
16	Uhnów część		
17	Zastawie		
18	Dobrosin	Dobrosin, Kunin	Żółkiew
19	Kunin	Kunin z miejsc. Bór, Chitrejki Citula, Czerwieniec, Jurosze	
20	Kułaczkowce	Kułaczkowce	Gwoździec
21	Olchowiec	Olchowiec	Horodenka
22	Okno	Okno	
23	Okno część		
24	Kosmacz	Kosmacz	Kossów
25	Brustury	Brustury	
26	Kobaki	Kobaki	Kuty
27	Rakowiec	Rakowiec	Obertyn
28	Nowosiółki dydyńskie (dawniej Nowosiółki krukowieckie)	Nowosiółki dydyńskie	Dobromil
29	Hubice	Hubice	
30	Drohobyczka	Drohobyczka z Hutą	Dubiecko
31	Huta drohobyczka		
32	Szkolne drohobyczkie		
33	Munina	Munina, Sobiecin	Jarosław
34	Czarnokońce (adwokacya ad Mużyłowice	Czarnokońce	Jaworów
35	Sosnowskiego grunt		
36	Morańce	Morańce	Krakowiec
37	Wróblik królewski	Wróblik królewski	Krosno
38	Głowienka	Głowienka	
39	Krosno z miejscem Guzikówka	Krosno z Guzikówką	
40	Bóbrka Konstantego Sokołowskiego i Bóbrka Blizińska	Bóbrka	Lisko
41	Wańkowa	Wańkowa	
42	Dwornik czyli Dwernik	Dwernik	Lutowiska
43	Dwerniczek		
44	Polana	Polana	
45	Wydzielona część dóbr Polana		
46	Cyków	Cyków	Niżankowice
47	Kruhel wielki	Kruhel wielki	m. d. Przemyśl
48	Chraplice	Chraplice	
49	Popowice (dom. 264 p. 314 n. 17 haer.)	Popowice	
50	Dziewięczyce do Popowic (dom. 370 p. 230 n. 12 haer.)	Popowice i Cyków	Niżankowice
51	Popowice karczma (dom. 370 p. 235 n. 14 haer.)	Popowice	m. d Przemyśl
52	Pikulice	Pikulice	
53	Część w Pikulicach		
54	Tyszkowce	Tyszkowice	
55	Krasiczyn	Krasiczyn	
56	Komara		
57	Śliwnica		
58	Nahurczany		
59	Dobkowice	Dobkowice	
60	Dobkowice część		
61	Zamiechów	Zamiechów	Radymno
62	Zamojsce	Zamojsce, Zamiechow, Skołoszów	
63	Lutków czyli Ludkow	Lutków	
64	Klimkówka	Klimkówka	Rymanów
65	Odrzechowa	Odrzechowa	Sanok
66	Zadwórze	Zadwórze	Ustrzyki
67	Żmigrod miasto	Żmigrod miasto	Żmigród
68	Witołdówka		
69	Tomaszówka		
70	Józefówka		
71	Rozdoł	Rozdół z przedmieściem Olchowiec	Mikołajów
72	Łopuszna (ad Uroz)	Łopuszna	Podbuż
73	Część wsi Łopuszna (ad Manasterzec)		
74	Chiszowice vel Kiszowce (ad Koropusz)	Chiszowice	Rudki
75	Kupnowice stare	Kupnowice stare z kolonią Kupnowice nowe	
76	Kupnowice nowe		

L. p.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	położona w okręgu sądu powiatowego
77	Barańczyce	Barańczyce	m. del. Sambor
78	Spas	Spas	Staremiasto
79	Suszyca także „Suszyca rykowa“	Suszyca rykowa	
80	Gałówka	Gałówka	
81	Pukaszowce	Pukaszowce i Kurypów	Halicz
82	Kurypów		
83	Wodniki	Wodniki	
84	Strzałkowice część (dom. 117 pag. 315)	Strzałkowice	Borszczów
85	Strzałkowice część (dom. 117 pag. 321)		
86	Strzałkowice część (dom. 110 pag. 15)		
87	Strzałkowice część (dom. 117 pag 311)		
88	Strzałkowice część (dom. 66 pag. 53 i dom. 117 p. 327.)		
89	Kobyłowłoki	Kobyłowłoki z miejsc. Papiernia	Budzanów
90	Słobódka przyległość do dóbr Janowa, recte „Słobudka janowska“	Słobódka Janowska	
91	Wniesienie przyległość do dóbr Janowa		
92	Grzymałów z Zamurzem, Mazurówką i Podlesiem	Grzymałów i Wolica	Grzymałów
93	Szydłowce	Szydłowce	Husiatyn
94	Samołuskowce	Samołuskowce	
95	Trybuchowce	Trybuchowce	
96	Niżborg stary i Kapuścińce czyli Kapuściany	Niżborg stary	Kopeczyńce
97	Peremiłów przyległość do Chorostkowa	Peremiłów	
98	Wołkowce	Wołkowce i Dźwinogrod.	Mielnica
99	Mielnica	Mielnica	
100	Boryszkowce	Boryszkowce	
101	Toki	Toki	Nowesiolo
102	Białozórka (Białoskórka)	Toki i Koszlaki	
103	Krasówka	Krasówka, Dyczków z Podsmykowcami	m. d. Tarnopol
104	Chodaczków mały z przyległością Konstantynówka	Chodaczków mały i Konstantynówka	
105	Darachów	Darachów i Fiutków	Trembowla
106	Brykuła recte Brykula stara	Brykuła stara	
107	Tiutków wieś	Tiutków	
108	Tiutków część zwana także Królewszczyzna	Tiutków, Zubow, Ruzdwiany	
109	Dereniówka	Dereniówka	
110	Zielencze vel Zielińce	Zielencze	
111	Podgórze vel Podgórzany		
112	Zawarnica	Zawarnica	Wiśniowczyk
113	Wiśniowczyk	Wiśniowczyk	
114	Hołodówka		
115	Bohatkowce	Bohatkowce	
116	Część Bohatkowce recte Baworówka	Bohatkowce i Kupczyńce	m. d. Tarnopol
117	Hłuboczek mały	Hłuboczek, Sieniawa i Tarasówka	Zbaraż
118	Ohrymowce	Ohrymowce, Czernichowce	
119	Tarasówka	Tarasówka, Lubieńki niższe	
120	Krasnosielce	Krasnosielce, Sieniawa	
121	Kobyla połowa	Kobyla	
122	Kobyla część druga		
123	Brody miasto	Miasto Brody	Brody
124	Wały brodzkie		
125	Urmań	Urmań	Brzeżany
126	Potoczany	Potoczany	
127	Kuropatniki	Kuropatniki z Budyłówką	
128	Budyłówka		
129	Augustówka	Augustówka	
130	Potok z folwarkiem Seńków	Potok	
131	Obłogi		
132	Żurów	Żurów I i II część i Hrehorów z kol Ostrów	Bursztyn Rohatyn
133	Dobrowlany	Dobrowlany	Chodorów
134	Hołtowice	Hołdowice	
135	Podliski	Podliski	
136	Drohowicze	Drohowycze	
137	Borodzyce czyli Borodczyce	Borodczyce	
138	Czeremchów	Czeremchów	
139	Słowita część dom. 71 pag. 381	Słowita	Gliniany
140	dtto dtto „ 71 „ 396		
141	Jaktorów „ 113 „ 169	Jaktorów	
142	Jaktorów czyli Mogiłka dom. 5 pag. 141		
143	Gliniany z Podzamczem	Gliniany z przedmieść. Mielniki. Nadole za Młynem, Zarowie Zastawie i Słowita	
144	Kozowa miasto	Kozowa miasto i Boryków	Kozowa Podhajce
145	Rudenko lackie połowa	Rudenko lackie	Łopatyn
146	dtto dtto część		
147	dtto dtto Zielińskie		
148	Trójca	Trójca	
149	Stolpień	Stolpin z miejsc. Kasztelan i Bołożynów	Łopatyn Olesko

L. porz.	Majętność tabularna	położona	
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego
150	Bożyków	Bożyków i Litwinów	Podhajce
151	Kolonia Miczów	Mierow	Radziechów
152	Józefów	Józefów	
153	Wierzbiłowce	Wierzbiłowce (Wierzbołowce)	Rohatyn
154	Blich	Blich	Załośce
155	Czepiele	Czepiele	

II. Dla posiadłości mniejszych:

1. Dworce z miejsc. Wieczorki i Marmasze,
2. Lubella,
3. Mosty wielkie, podlegające Sądowi powiatowemu w Mostach wielkich.
4. Hołe rawskie, z miejsc. Hołe małe, Łuski i Sękowica, podlegające Sądowi powiatowemu w Rawie.
5. Kamionka lasowa, podlegająca Sądowi powiatowemu w Rawie.
6. Pozdzimirz, podlegająca Sądowi powiatowemu w Sokalu.
7. Uhnów z miejsc. Zastawce, podlegająca Sądowi powiatowemu w Uhnowie.
8. Dobrosin,
9. Kunin z miejsc. Bór, Chitrejki, Cytula, Czerwieniec, Jarosze, podlegające Sądowi powiatowemu w Żółkwi.
10. Kułaczkowce, podlegająca Sądowi powiatowemu w Gwoździcu.
11. Olchowiec,
12. Okno, podlegające Sądowi powiatowemu w Horodence.
13. Kosmacz,
14. Brustury, podlegające Sądowi powiatowemu w Kossowie.
15. Kobaki, podlegająca Sądowi powiatowemu w Kutach.
16. Rakowice, podlegająca Sądowi powiatowemu w Obertynie.
17. Nowosiółki dydyńskie, także Nowosiółki Krukowieckie,
18. Hubice, podlegające Sądowi powiatowemu w Dobromilu.
19. Drohobyczka z Hutą, podlegające Sądowi powiatowemu w Dubiecku.
20. Munina, podlegająca Sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
21. Czarnokońce, podlegająca Sądowi powiatowemu w Jaworowie.
22. Morance, podlegające Sądowi powiatowemu w Krakowcu.
23. Wroblik Królewski,
24. Głowinka,
25. Krosno z miejsc. Guzikówka, podlegające Sądowi powiatowemu w Krośnie.
26. Bóbrka,
27. Wańkowa, podlegające Sądowi powiatowemu w Lisku.
28. Dwernik,
29. Polana, podlegające Sądowi powiatowemu w Lutowiskach.
30. Cyków, podlegająca Sądowi powiatowemu w Niżankowicach.
31. Kruhel wielki, z częściami w Pikulicach,
32. Chraplice,
33. Popowice,
34. Pikulice,
35. Tyszkowice,
36. Krasiczyn, z przyległościami Komara, Śliwnica, Nahurczany, podlegające Sądowi m. del. w Przemyślu.
37. Dobkowice,
38. Zamiechów,
39. Zamojsce,
40. Lutków, podlegające Sądowi powiatowemu w Radymnie.
41. Klimkówka, podlegająca Sądowi powiatowemu w Rymanowie.
42. Odrzechowa, podlegająca Sądowi powiatowemu w Sanoku.
43. Zadwórze, podlegająca Sądowi powiatowemu w Ustrzykach.
44. Zmigród, miasto (nowy) podlegająca Sądowi powiatowemu w Zmigrodzie.
45. Rozdół, miasteczko, podlegająca Sądowi powiatowemu w Mikołajowie
46. Łopuszna, podlegająca Sądowi powiatowemu w Podbużu.
47. Chiszewice,
48. Kupnowice stare, z kolonią Kupnowice nowe, podlegające Sądowi powiatowemu w Rudkach.
49. Barańczyce, podlegająca Sądowi m. del. w Samborze.
50. Spas,
51. Suszyca rykowa,
52. Gałówka, podlegające Sądowi powiatowemu w Staremmieście.
53. Pukasowce, z miejscowością Kurypów,
54. Wodniki, podlegające Sądowi powiatowemu w Haliczu.
55. Strzałkowce, podlegająca Sądowi powiatowemu w Borszczowie.
56. Kobyłowłoki, z miejscowością Papiernia,
57. Słobódka janowska z miejsc. Zniesienie, podlegające Sądowi powiatowemu w Budzanowie.
58. Grzymałów, z przyle. Podlesie, Mazurówka, Eleonorówka, podlegające Sądowi powiatowemu w Grzymałowie.
59. Szydłowce,
60. Samołuskowce,
61. Trybuchowce, podlegające Sądowi powiatowemu w Husiatynie.
62. Peremiłów, podlegająca Sądowi powiatowemu w Kopeczyńcach.
63. Wołkowce, podlegające Sądowi powiatowemu w Mielnicy
64. Mielnica
65. Boryszkowce, podlegające Sądowi powiatowemu w Mielnicy.
66. Toki, podlegająca Sądowi powiatowemu w Nowem siele.
67. Konstantynówka,
68. Krasówka,
69. Chodaczków mały, podlegające Sądowi m. del. w Tarnopolu.
70. Darachów,
71. Brykula stara,
72. Piatków,
73. Dereniówka
74. Zielencze, podlegające Sądowi powiatowego w Drembowli.
75. Zarwanica,
76. Wiśniowczyk,
77. Bohatkowce, podlegające Sądowi powiatowemu w Wiśniowczyku.
78. Kobyla, podlegająca Sądowi powiatowemu w Zbarażu.
79. Brody, z częścia. skład. w gminie kat. Smólno, podlegające Sądowi powiatowemu w Brodach.
80. Urmań, z częścia. skład. w gminie Plichów z Wolicą,
81. Potoczany,
82. Kuropatniki, z miejsc. Budyłówka,
83. Augustówka,
84. Potok, podlegające Sądowi powiatowemu w Brzeżanach.
85. Dobrowlany,
86. Chołdowice,
87. Podliski
88. Drohowycze,
89. Borodczyce,
90. Czeremchów, podlegające Sądowi powiatowemu w Chodorowie.
91. Zamoście z częścią składową w gminie katastral. Słowita,
92. Słowita, z częśc. skład. w gminie kat. Jaktorów,
93. Jaktorów,
94. Gliniany z przedmieść. Mielniki, Nadole, za Młynem, Zarowie i Zastawie, wraz z częściami skład. w gminach katastr. Krzywice, Rozworzany, Słowita i Zamoście, podlegające Sądowi powiat. w Glinianach.
95. Rudenko lackie,
96. Trójca,
97. Stołpin z miejsc. Kastelan, podlegające Sądowi powiatowemu w Łopatynie.
98. Bożyków,
99. Michałówka, podlegające Sądowi powiatowemu w Podhajcach.
100. Mierów,
101. Józefów, wraz z częściami skład. w gminie katastralnej Wulka suszeńska, podlegające Sądowi powiat. w Radziechowie.
102. Wierzbołowce, wraz z częściami skład. w gminie katastr. Podgrodzie, podlegające Sądowi powiatowemu w Rohatynie.
103. Blich,
104. Czepiele, podlegające Sądowi powiatowemu w Załoścach.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I. 1—155 wymienionych, w Tabuli krajowej przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie, a pod I. 20—155 wymienionych w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego; zaś dla posiadłości wyżej pod II. poszczególnionych, w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu lub jakiebądź inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do majętności własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z prawami temi, a to co do majętności tabularnych wyżej pod I. wymienionych do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości wyżej pod II. poszczególnionych do dotyczących c. k. Sądów powiatowych najdalej do dnia

1 marca 1885

się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub że było ono wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub że jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony ani też w razie jego zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Równocześnie odwołuje się tutejszy edykt z dnia 29 marca 1883 do l. 7124, o ile takowy odnosi się do objętej pod poz. 44 tegoż edyktu majętności tabularnej „Słobudka strussowska przyległość do Strussowa“ położonej w gminie katastralnej Słobudka strussowska z Olendrami i w gminie Darachów, powiatu sądowego Trembowla.

Lwów, dnia 31 grudnia 1883.

L. 1285. (1074)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Tetewczyce z kolonią Sabinówka, powiatu Radziechowskiego, rozpoczyna komisya hipoteczna 13 marca 1884.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

C. k. sąd powiatowy.
Radziechów, dnia 15 lutego 1884.

Upadłości.

L. 6910. (1011 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie, otwiera niniejszem konkurs, na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1. D. p. p. położony majątek Rachmiela Halperna, właściciela kramu sukien męzkich we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu, porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Zubrzyckiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tym czasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Dornbacha, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznacza się termin na dzień 25 lutego o godzinie 4 po południu w biurze 3 tutejszego c. k. sądu kraj.

Ktokolwiek chce wystąpić z jaką bądź pretensyą, do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić, w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 kwietnia 1884, i podać ją na terminie, na dzień 5 maja 1884, o godzinie 4 po południu wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nie spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się z swemi pretensyami, przysługuje prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie. Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 13 lutego 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 52394. (68 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego, z miejsca pobytu Süssmana Tückel, byłego kupca w Also Kubin na Węgrzech iż w sprawie Hermana Botha, przeciw niemu o 200 zł. celem doręczenia ts. nakazu zapłaty, z 14 lipca 1883 l. 29074, kuratora w osobie adw. dr. Raresa ustanowiony został i że temuż nakaz powyższy doręczono, z poleceniem, aby praw kuranda, tak długo bronił, aż tenże się nie zgłosi, lub innego zastępcy sądowi nie wskaże.

Lwów, dnia 22 grudnia 1883.

L. 4817. (991 2—3)

C. k. Sąd kraj. jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu A. Gehrlicha, że przeciw niemu na dniu 7 go stycznia 1884 l. 737 firma, Bracia Pichler wniosła nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 złr. w. a. zpn. Ustanawiając dla pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adw. Dr. Blizińskiego z substytucyą adw. Dr. Dułęby wzywa się tegoż aby sądowi innego pełnomocnika wskazał albo ustanowionemu kuratorowi udzielił informacyi gdyż z zaniechania tego wyniknąć mogące skutki samemu sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego jako handl.
Lwów, dnia 1 lutego 1884.

L. 27523. (1039 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Karoliny Fasciszewskiej 1. o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności położonej w Kołomyi na Sniatyńskim przedmieściu, składającej się z gruntu w objętości 780 sążni kwadratowych, utworzonego z części parceli budowlannej l. 1701, z części parceli gruntowej l. 2863 i z parceli gruntowej l. 2864, dalej z stojącego na tym gruncie drewnianego domu l. kon. 378 murowanego spichleża, drewnianej stodoły, stajni i piwnicy, a graniczącej na wschód z gruntem Domicjusza Parfanowicza na południe z gruntem Maryi Zaleskiej, na zachód z ulicą staroszpitalną, a na północ z gruntem Pauliny Józefowiczowej jako też, 2 zaintabulowanie proszącej Karoliny Fasciszewskiej za właścicielkę tej realności; c. k. sąd obwodowy w Kołomyi, projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym, przejrzanym być może, a od dnia 1go lutego 1884, za księgę gruntową uważanym będzie; równie oznajmia się że od tego gdnia poczynający nowe prawa własności zastawu, i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej w ciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego do nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, azeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do d. 30 kwietnia 1884 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu, dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 11 grudnia 1883.

L. 2020. (777 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia nieobecnego Birischa Strižower że na prośbę S. Ringera wydany został nakaz zapłacenia sumy wekslowej 300 złr. w. a. z pn. który się doręcza kuratorowi p. Dr. Smolarskiemu w Krakowie.

Kraków, dnia 25 stycznia 1884.

L. 15453. (625 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie w sprawie Kazimierza Klamuta, przeciw c. ki uprz. towarzystwu akcyjnemu dla fabrykacy- cukru w Tłumaczu dla nieznajomego z miejsca pobytu Kazimierza Klamuta p. adw. dr. Szydłowskiego z zastępstwem p. adw. dr. Katzenellenbogena za kuratora ustanawia, o czem się Kazimierza Klamuta niniejszem wezwaniem zawiadamia, aby ustanowionemu kuratorowi informacye co do dalszego prowadzenia tego sporu podał, lub też innego rzecznika sobie obrał, i o tem sądowi doniósł, ile inaczej z tąd wyniknąć mogące złe skutki sobie samemu przypisać musiałby.

C. k. sąd obwodowy.

Stanisławów, 22 grudnia 1883.

L. 9041. (1037 1—3)

Odnośnie do edyktu z dnia 5 lipca r.z. l. 41821. podaje się niniejszem do powszechnej wiadomosci, że reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu, z d 29 z. m. l. 3183, zarządzona została reambulacya zmienionej trasy kolei transwersalnej na przestrzeni Zywiec. Nowy Sącz od klm. 54,3 do 55.4 i że wyłożone będą z t-go powodu wykazy gruntów pod tę przestrzeń zająć się mających, z dotyczącym planem w urzędzie gminnym, a względnie u przełożonego obszaru dworskiego, w Bystrej powiatu Myślenickiego, przez 14 dni do publicznego przejrzenia. Termin komisyi wyznaczony został na dzień 17 marca r. b.

Zarzuty, przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu, wniesione być mogą w przeciągu dni 1′, w Myślenickiem c. k. starostwie, lub też przy komisyi na miejscu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 11 lutego 1884.

L. 6581. (971 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ustanawia p. adw. dr. Romauowskiego z substytucyą p. adw. dr. Horwartha kuratorem ad actum, dla niewiadomego z miejsce pobytu, Antoniego Seidlera, celem doręczenia mu ts. nakazu zapłaty, z d. 26 stycznia 1884 l. 3649, na rzecz Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie, względem sumy weksl. 250 zł. a. w. zpn. wydanego, wyzwając oraz tego nie obecnego, ażeby ustanowionemu kuratorowi wszelkie środki, ku obronie jego służące podał, lub też innego pełnomocnika sądowi wymienił, gdyż inaczej skutki swego zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 12 stycznia 1884.

L. 115. (324 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie w sporze wekslowym kasy oszczędności w Tarnowie przeciw Simonowi Kremerowi, Ripfce Kimberg i Chaji Mikołajewicz o 180 złr. ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Simona Kremera kuratorem adw. Dr. Ringelheima ze substytucyą adw Dr. Salomona, doręczając temuż wydany równocześnie nakaz zapłaty.

Tarnów, dnia 10 stycznia 1884.

L. 114. (323 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie w sporze wekslowym kasy oszczędności w Tarnowie przeciw Józefowi Silberowi, Maskowi Wintersteinowi i Sachji Sperber o 37 złr. z pn. ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Sachji Sperber kuratorem adw. Dr. Psarskiego z substytucyą adw. Dr. Malawskiego, któremu wydany równocześnie nakaz zapłaty doręczony zostaje.

Tarnów, dnia 10 stycznia 1884.

L. 31018. (53 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, w porozumieniu z c. k. prezydyum Namiestnictwa we Lwowie postanowił, że w ciągu roku 1884, wpisy do rejestru handlowego będą ogłaszane w Gazecie Lwowskiej w dodatku urzędowym Gazety Wiedeńskiej, a w ważniejszych wypadkach, także w Przeglądzie sądowym i administracyjnym we Lwowie wychodzącym, zaś wpisy do rejestru spółek zarobkowych, i gospodarczych li tylko w „Gazecie Lwowskiej“.

Kraków, 29 grudnia 1883.

L. 1715. (778 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu. Jozefa i Bronisławę małżonków Nowińskich, że na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego krakowskiego wydano przeciw tymże nakaz zapłaty sumy wekslowej 60 zł. a. w. zpn. który doręczono kuratorowi adwokatowi dr. Zygmuntowi Blatteisowi.

Wzywa się zatem nieobecnych, aby podali sądowi, swe miejsce pobytu, lub też za uwiadomieniem sądu, innego sobie wybrali zastępcę, ile że skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Kraków, 25 stycznia 1884.

L. 47726. (165 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie, wzywa niniejrzem posiadacza rzekomo przez Fryderyka Sabatowskiego, zsgubionej 5 prc. asygnaty kasowej, c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, na 100 zł. opiewającej, nr. 9092 oznaczonej, na zlecenie Fryderyka Sabatowskiego płatnej, aby takową, w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni, i trzech dni, licząc od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu, tutejszemu sądowi przedłożył, w przeciwnym razie takowa jako nieistniejąca, i wszelkiej mocy pozbawiona uznaną zostanie.

Lwów, dnia 22 grudnia 1883.

Wyroki prasowe.

(1015)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt: , daß der Inhalt des in Nr. 12 der periodischen Druckschrift „Österreichisch-ungarische Militär-Zeitung Vedette“ vom 10. Februar 1884 auf Seite 93 und 94 unter der Rubrik „Literatur“ enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Der österreichisch-russische Zukunftskrieg von B C· das Vergehen nach §§ 308 und 310 Abs. 2 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 1 der Druckschrift, betitelt „Das Leben. Pikante Zeitschrift. I. Jahrgang. Budapest, 1 Februar 1884. Redigirt von Robert. Druck von Sam. Markus, Budapest“ enthaltenen 5 Aufsätze, und zwar: a. mit der Aufschrift „Feigenblätter“ im zweiten und dritten Absatze überschrieben „Aus der Kinderstube“ und „Annonce vor dem Thore“; b. mit der Aufschrift „Caviar“ im eilften Absatze beginnend mit „Das Capital“, endend mit „Zinsen trägt es“; c. mit der Aufschrift „Die Romanze des Tausenders. Erzählung von Satanello“; d. mit der Aufschrit „Der Unverschämte“ und e. mit der Aufschrift „Die Brautnacht“ den Thatbestand des Vergehens nach § 516 St. G. begründe, und es wird nach §§. 486 und 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrrift ausgeprochen.

Wien, am 12. Februar 1884.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 6 der periodischen in Buda-Pest erscheinenden Druckschrift „Telephon, Wochenblatt für das gesammte Volk“, vom Sonntag, den 10. Februar 1884 enthaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift „Die Wiener Attentate“ den Thatbestand der Vergehen nach den §§. 300 und 305 St. G., und des auf der dritten Seite derselben Druckschrift enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrist „Die Sclavenkette“ den Thatbestand des Vergehens nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 12. Februar 1884.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der nicht-periodischen Druckschrift betitelt „Pulnocni radu kajicich mladencu (O sibrinkach dne 9. unora 1884 v Slovanske Besede)“, auf welcher der Name eines Verlegers, Druckers und die Angabe des Druckortes fehlt, enthaltenen Aufsätze mit den Aufschriften „I Litanie“ und „Responsorium“ das Vergehen nach §. 303 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 12. Februar 1884.

---

(816)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Krems als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt: 1 Der Inhalt des in Nr. 4 des „Deutschen Volksblattes“ vom 24sten Jänner 1884 enthaltenen Leitartikels mit der Ueberschrift „Wr.-Neustadt, 24. Jänner 1884“ begründe in seinem ganzen Zusammenhange bis zu der Stelle „In deinem Lager ist Oesterreich“ das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung im Sinne des §. 302 St. G. B. und in seinem letzten Absatze von den Worten „Es ist möglich“ bis zum Schlusse, das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung im Sinne des §. 300 St. G; 2. der Inhalt des im selben Blatte unter der Ueberschrift „Local-Nachrichten“ erscheinenden Artikels begründe in der Stelle „heute sei — Dank dem Pacte“ bis zu den Worten „Das alte Joch auferlegen möchten“ das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung im Sinne des §. 300 St. G. B. 3. der Inhalt des im selben Blatte erscheinenden Feuilletons mit der Ueberschrift „Der Ball der Wilden“ begründe in seinem ganzen Zusammenhange, namentlich in der Stelle „Hier sah man zu Camillos großem Erstaunen “ bis zu den Worten „sehr ähnlich sah“ den Thatbestond des Vergehens gegen die öffentliche Sittlichkeit im Sinne des §. 516 St. G. B. und wurde unter gleichzeitiger Bestätigung der von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügten Beschlagnahme dieser Druckschrift gemäß §. 393 St. P. O. das Verbot der weiteren Verbreitung derselben ausgesprochen.

Wr.-Neustadt, am 28 Jänner 1884.

(1060)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Keisgericht in Korneuburg als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft vom 11. Februar 1884, Z. 856, zu Recht erkannt: Die in der Zeitschrift „Radikal“ vom 2. Jänner 1884, Nr. 11, enthaltenen Artikel „Zum neuen Jahr“ und „Ermordung eines Wiener Polizei-Commissärs“ begründen ihrem ganzen Inhalte nach das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe im Sinne des §. 65 Abs. b, überdies auch den Thatbestand des §. 58 c St. G., und wird das Verbot der Weiterverbreitung der erwähnten Zeitschrift ausgesprochen.

Korneuburg, am 12. Februar 1884.

---

(946)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staasanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 3 der periodischen Druckschrift „Europäische Revue“, Katholischer Wochenschrift vom 5. Februar 1884, enhaltenen Artikels mit der Aufschrift „Die Arbeiterfrage in Frankreich“ von der Stelle „Der Eine z. B. erklärte wörtlich“ bis „blutige Abrechnung halten“ das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe, und es wird nach 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8. Februar.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag dtr k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, das der Inhalt des in der N. 35 der in Budapest erscheinenden periodischen Druckschrift „Nenes Pester Journal“ vom 5. Februar 1884 auf Seite 6 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Der Mörder Blöch's agnosirt. Wien, 4. Februar 1884 (Privat-Telegramm)“ das Vergehen nach Art. VII des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R G. Bl. für 1863 begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8. Februar.

L. 1371. (1078)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd obwodowy w Samborze jako prasowy, na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa w Samborze orzeka w myśl §. 493 sp. k., że treść broszury: „Błędy i nadużycia kościoła rzymskiego, z francuskiego oryginału H. Oltramare pastora w Genewie, spolszczył tłómacz Palearyusza, w Samborze, nakładem tłómacza 1884“ z drukarni J. Czaińskiego w Samborze, zawiera w sobie istotę czynu zbrodni zgwałcenia religii §. 122 b. u. k. i występku przeciw publicznej spokojności i publicznemu porządkowi z §. 303 u. k., przeto zarządzoną przez c. k. Prokuratoryę Państwa konfiskatę nakładu tej broszury zatwierdza i zabrania dalsze rozszerzanie takowej z tem, że zabrany nakład w ilości 315 egzemplarzy ma być zniszczony po myśli §. 492 spr. kar.

Sambor, 16 lutego 1884.

(1054)

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 31sten Jänner 1884, Z. 3202, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Veleslavin“ Nr. 2 vom 26sten Jänner 1884 wegen der Artikel „Karel Höger“ und „Genossen!“ nach §. 305 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2ften Februar 1884 Z. 483, die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 25 vom 30. Jänner 1884 wegen des Artikels „Die Versöhnungsschlacht“ nach den §§. 491 u. 492 St. G., dann Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1. Februar 1884, Z. 1035 Stf., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Sternberger Volksblatt“ Nr. 4 vom 26sten Jänner 1884 wegen des Artikels „Von des Volkes Gegnern. Sternberg, 18. Jänner“ nach §. 302 St. G. verboten.

---

(972)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 9 Februar 1884, Z. 442/M. I., der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Svoboda“ auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Konkursa.

L. 2283. (1076 1—3)

Przy sądach powiatowych w Nowym Targu i Żywcu, opróznione zostały posady woźnych z roczną płacą po 250 złr. dodatkiem aktywalnym 25prc., umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o te lub inne, przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogące posady woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od 20 lutego 1884 do Prezydyum sądu obwodowego w Nowym Sączu, a względnie do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowicach.

Sąd wyższy.

Kraków, 6 lutego 1884.

L.1486. (1081 1—3)

Posada adjunkta urzędów pomocniczych przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie w IX klasie rangi, ze systemizowanemi poborami, jest do obsadzenia.

Ubiegający się, wniosą w drodze przepisanej swoje należycie udokumentowane podania najdalej do 8 marca 1884 do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie.

Lwów, 16 lutego 1884.

L. 4319. (1055 1—3)

Konkurs

na posady: 1) starszego zarządcy c. k. urzędu pocztowego w Stanisławowie z poborami VIII klasy rangi, za kaucyą w kwocie jednorocznej płacy; 2) pocztmistrza przy c.k. urzędzie pocztowym w Lutowiskach, za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 500 złr. z rocznymi poborami: płacy 500 złr, ryczałtu kancelaryjnego 120 złr. i ryczałtu 1100 złr. za codzienne jazdy posłańcze do Ustrzyk i na powrót.

Podania należy co do pierwszej posady do czterech tygodni, zaś co do drugiej posady do trzech tygodni wnieść w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, hnia 14 lutego 1884.

L 187. (992 3—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Śniatynie rozpisuje niniejszem konkurs na następujące stale obsadzić się mające posady nauczycielskie:

1) na posadę nauczycielki starszej z płacą 600 złr., przy szkole 4klasowej żeńskiej w Śniatynie.

2) na posady (w powiecie horodeńskim):

a) nauczyciela starszego z płacą 450 zł., przy szkole mięszanej 4klasowej w Obertynie.

b) nauczyciela z płacą 400 zł. i pomieszkaniem, przy szkole 1kl. w Czerniatynie.

c) nauczycieli z płacą 250 złr. i pomieszkaniem, przy szkołach filialnych w Głuszkowie, Kunisowcach, Repużyńcach i Siemiakowcach.

d) młodszych nauczycieli (nauczycielek) z płacą 300 złr., w 5kl. szkole mięszanej w Horodence i z płacą 270 złr., w szkole 2klasowej w Czernelicy.

Kandydaci (kandydatki), ubiegający się o jedną z posad wymienionych, mają podania swe, zaopatrzone w metrykę chrztu, dowody uzdolnienia i przepisanej praktyki, przesłać wraz z wykazem służbowym do ck. Rady szkolnej okręgowej w Sniatynie za pośrednictwem swojej władzy przełożonej w terminie 6 tygodniowym, licząc od 10 lutego b. r.

Z c. k. rady szkolnej okręgowej

Śniatyn, dnia 7go lutego 1884.

L. 1323/pr. (993 3—3)

Celem obsadzenia dwóch posad starostów w randze VII klasy, a ewentualnie sekretarzy Namiestnictwa w randze VIII klasy, rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 marca 1884.

Ubiegający się o jedną z tych posad, winni wnieść podania swe, zaopatrzone w dowody ukończonych studyów prawniczych i znajomości języków krajowych, w powyższym terminie konkursowym do Prezydyum c. k. Namiestnictwa w przepisanej drodze służbowej.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 12 lutego 1884

Doniesienia prywatne.

Dobra położone pod Lwowem, przy stacyi kolejowej, obejmujące 800 morgów pola ornego wraz z łąkami, budynkami gospodarskiemi w dobrym stanie. sa zaraz albo od 1 marca r. b. **DO WYDZIERŻAWIENIA.** W dobrach tych, z powodu blizkości miasta i łatwej komunikacyi kolejowej, można na wielką skalę prowadzić gospodarstwo nabiałowe. Panowie dzierżawcy, reflektujacy na tę dzierżawę, zechcą osobiście się zgłosić do J. W. Szczęsnego hr. Dieduszyckiego, we Lwowie przy ulicy Człowej nr. 2 po bliższe szczegóły. Wszelkie pośrednictwo i kokorespondencya wykluczone. (663 5—6)

(919 3—3)

Państwo Skole

wydzierżawia prawo propinacyi na całem terytoryum swojem na czas od 15go sierpnia 1884 do 14go sierpnia 1890.

Ubiegający się o tę dzierżawę zechcą pisemnie oferty swoje wnieść do zarządu państwa Skole w Demni wyżnej (poczta Skole) najdalej do 15go marca 1884.

Do każdej oferty należy załączyć wadyum w kwocie 2000 złr. gotówką lub w efektach i oferent ma oświadczyć, że warunki dzierżawy, które w zarządzie państwa Skole przejrzeć można, są mu znane, że takowym się poddaje.

Oferty niżej 25000 zł. w. a. rocznego czynszu uwzględnionemi nie będą.

Zarząd państwa Skole zastrzega sobie prawo wybrać z pomiędzy oferentów tego, który mu najbardziej będzie odpowiadał, choćby jego oferta była najwyższą; lub też wszystkie oferty odrzucić.

Zarząd dóbr Skole
dnia 7 lutego 1884.

L. 236. (1083 1—3)

Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej brodzkiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że rachunki z dochodów i wydatków Rady powiatowej za r. 1882 zostały |w myśl §. 30 ust. o Repr. powiatowej, wyłożone w biurze Wydziału na dni 14 do przejrzenia.

Wydział Rady powiatowej,
Brody, d. 12 lutego 1884.

Dyetaryusz z dwuletnią praktyką notaryalną, z pięknem i prędkiem pismem, z chlubnem świadectwem, poszukuje miejsce od 1 marca 1884 u pp. notaryuszów, adwokatów, tudzież w sądach. (1075)

Korpanty Jan, w Strzyżowie,
w Galicyi.

Szkoła Gorzelnicza
w Dublanach

Wykłady w Szkole Gorzelniczej rozpoczynają się 1go kwietnia i trwać będą do 1go lipca.

Bliższych wyjaśnień udziela podpisany kierownik. (762 2-3)

Dr. R. Wawnikiewicz.
prof. chemii w Dublanach
i docent politechniki lwowskiej.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

na rok

1884

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł 70 ct.**, z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Zaproszenie.

Na mocy §. 38 statutów zapraszamy Szanownych członków na 12

Walne zgromadzenie
Towarzystwa zaliczkowego
w Bóbrce

stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką

na dzień **2 marca 1884** na godzinę 3 po południu w sali Rady powiatowej.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1883.
2. Przedłożenie rachunków za rok 1883.
3. Wydanie Dyrekcyi absolutoryum
4. Podział czystego zysku.
5. Wybór uzupełniający 3 członków rady nadzorczej (§. 48 st.).
6. Wybór komisyi cenzorów (§ 68).

Wnioski członków.

Rachunki za rok 1883 leżą do przejrzenia w lokalu Towarzystwa.

Z Rady nadzorczej towarzystwa zaliczkowego.

Bóbrka, dnia 10 lutego 1884.

Prezes
Dr. Władysław Kulczycki mp.

Sekretarz
(1062 2-2) **Jan Pollo** mp.

(1056 2—3)

Konkurs

na opróżnioną posadę sekretarza urzędu gminnego w Tarnobrzegu z roczną płacą 500 złr. w. a. z terminem wniesienia podań do ostatniego lutego 1884.

Ubiegający się o tę posadę mają się wykazać biegłością w języku polskim i niemieckim oraz udowodnić znajomość ustaw tak gminnych jako też politycznych.

Tarnobrzeg, 16 lutego 1884.

Ajenci podróżujący i miejscowi

będą natychmiast przyjęci na Bukowinę i Galicyę przez pewne wielkie Towarzystwo assekuracyjne za pewnem i stałem wynagrodzeniem.

Zwraca się szczególniej uwagę

pp. Urzędników, jako też osób wszystkich stanów

na tę okoliczność, że mogą sobie w ten sposób zapewnić na czas wolny od zajęć

znaczny dochód uboczny.

Pisemne oferty pod adresem „Agent“ poste restante Czernowitz.

(767 3—4)

Życie jest piękne
tylko dla zdrowego.

Zawarte w wyrobach słodowych zioła lecznicze, wyleczyły tysiące osób. Z gazety berlińskiej i wiedeńskiej z miesiąca bieżącego wyczytaliśmy: Od $1\frac{1}{2}$ roku cierpiała żona moja na piersi, bladaczkę i żładek. Żadne leki nie pomagały. Wreszcie używała pańską czekoladę słodową. Zaraz nastąpiło polepszenie; flegma odeszła i zdrowa cera powróciła, (podziekowanie)

Halter król. pruski urzędnik policyjny, Wilsnackerstrasse N. 8 w Berlinie.

Statystyka.

Słabości, w których używano fabrykatów słodowych systemu Jana Hoffa są: kaszel, reumatyzm, suchoty, zatkania, hemoroidy, ubytek sił, tyfus, brak krwi, niestrawność. Używane wyroby: piwo zdrowia z ekstraktu słodowego; czekolada słodowa, koncentrowany ekstrakt słodowy, słodowe cukierki piersiowe. Wszystkie wyroby podług systemu Jana Hoffa.

Rok założenia fabryki 1847. Wysokie odznaczenia 59. Pisma dziękczynne przeszło milion. Sprzedaż Jana Hoffa wyrobów leczniczych słodowych odbywa się we wszystkich cywilizowanych krajach w 27 000 miejscach sprzedaży, z których przypada na Europę zachodnią 12 800 na Europę wschod 9 900. na Amerykę 4300 W tym celu używa się 1.600 dzienników w Europie a 400 w Ameryce.

Do wynalazcy i wyłącznego fabrykanta Jana Hoffa ekstraktu słodowego dostawcy nadwornego większej części książąt Europy, c. k. radcy kom., posiadacza złotego krzyża zasługi z koroną, kawalera wysokich orderów pruskich i niemieckich etc. Pana

Jana Hoffa

w Wiedniu, miasto Brännerstrasse nr. 8

Gmunden, dnia 9 stycznia 1884.

Wielmożny Panie! Upraszam o przesłanie jeszcze 16 flaszek pańskiego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego, które mi bardzo dobrze posłużyło.

Najoddańszy **C. v. Düring**, marszałek domowy.

Dr. Valloch, praktyczny lekarz w Böhmische-Rothwasser koło Landskron uprasza o uprzejme przesłanie mu pańskich sławnych Jana Hoffa cukierków słodowych.

Böhm-Rothwasser dnia 10 stycznia 1884.

Z poważaniem **Dr. Valloch** lekarz prak.

Z Wiednia Mąż mój J. Kraus, fabrykant cyrat, cierpiał na tuberkuły; nie mógł ani jeść ani spać, spluwał krwią i był w tym stopniu chorym, żeśmy nie mieli najmniejszej nadziei ocalenia go. Nakoniec zdecydowaliśmy się do użycia Jana Hoffa ekstraktu słodowego. Po wypiciu 30 flaszek i użyciu przytem piersiowych cukierków słodowych, nastąpiło tak cudowne polepszenie, że nie spluwał już krwią jest teraz zupełnie zdrów, je i sypia dobrze.

Franciszka Kraus, właścicielka domu w Wiedniu Ottakring, Flötzersteig 64.

Papież Pius IX. używał Jana Hoffa ekstraktu słodowego który mu sprowadzał Kardynał Scipio Capello, i uczuwał ulgę w cierpteniach astmatycznych. **Cesarz Rossyjski** sprowadza sobie ten środek przez adjutanta swego hrabiego Szuwałowa do zamku swego w Carskim Siole.

Ceny prawdziwego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego: Przesyłka z Wiednia: 17 flaszek 7 zł. 26 ct., 28 flaszek 14 zł. 60 ct., 58 flaszek 29 zł. 10 ct., $\frac{1}{2}$ kila czekolady słodowej I. 2 zł. 40 ct., II. 1 zł. 60 ct., III. 1 zł. (Przy większej ilości udziela się rabatu). Koncentrowany ekstrakt słodowy: 1 flakon 1 zł. 12 ct., $\frac{1}{2}$ flakonu 70 ct. Worek cukierków słodowych 60 ct. (Także $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{4}$ worka).

Pierwsze prawdziwe, flegmę zwalniające Jana Hoffa piersiowe cukierki słodowe, zwinięte są w papierze niebieskim. Przy zakupnie proszę wyraźnie żądać tylko takie. — Towaru niżej 2 złr. nie wyseła się.

Główne składy: we Lwowie u apt. Z. Ruckera i P. Mikolascha. Składy u H. Blumenfelda apt., J. Beisera apt. i Karola Bałłabana kupca; dalej Biała G. Zabystrzan apt. Brody wszystkie apteki Bochnia J Michnik, Budzanów Jasieński, Borysław S. Freund, Czerniowce Ig. Schnirch, J. Golichowski apt. bracia Tabaka, Drohobycz Dobrzyniecki apt., K. Jabłoński, Jarosław Ellenbogen. Rohm, Gródek A. Lippus, Jasło W. T. Braglewicz, Kołomyja Jan Sidorowicz apt., Kraków Jan Janiga, J. Trauczyński, W. Redyk, E. Stockmar, St. Feintuch, Ed. Fuchs, C. Wiśniewski, apt Nowy Sącz J. Grosbard i w aptekach, Przemyśl M. Krug, M. Kozłowski, Rzeszów A. Karpiński apt., Scheitter i Spółka, Ed. Neugebauer, Sambor K. Maresch, Aleksiewicz apt, Sanok Ryńczarski, Stanisławów Albin Amirowicz, Jan Macura, Stryj D. J. Nussenblatt i Spółka, Suczawa Ed. Liszka apt., Tarnopol F. Jamrogiewicz apt., Herman Kahane, Żurawno Tomaszewski apt.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic. akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO

kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego pcst. z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (6 13)

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁOWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

poleca:

MASZYNKI do kawy

całe porcelanowe

z nowemi porcelanowemi patentowanemi sitkami

Cena od jednej sztuki:

na 12 osób 4 zł. — ct.
na 8 osób 3 zł. 20 ct.
na 6 osób 2 zł. 50 ct.
na 4 osób 2 zł. 20 ct.
na 3 osób 1 zł. 80 ct.
na 1 osoby 1 zł. 40 ct.
na 1 osobę 1 zł. 20 ct.
na 1 filiżankę 1 zł.

Wody lecznicze mussujące.

oda mussująca alkaliczna. Przewyższa w skutku wszystkie szczawy naturalne, jak Selters, Szczawnica, Vichy etc. i jest przyjemniejszą do używania. Cena butelki 16 ct.

Woda mussująca żelazista. Jest najlepszym środkiem leczniczym, żelazo zawierającym, tam gdzie użycie tegoż jest wskazane. Bardzo przyjemna w użyciu. Cena 16 ct.

Woda mussująca gorżka. W skutek wielkiej ilości kwasu węglowego i soli glauberskiej i gorżkiej, przyjemniejsza jak wszystkie inne wody gorżkie naturalne i daleko skuteczniejsza. Cena 16 ct.

Woda mussująca magnowa. Zawiera węglan magnowy rozpuszczony (Magnesia), bardzo skuteczna przy nadmiarze kwasów żołądkowych i przyjemna w użyciu. Cena 16 ct.

Woda mussująca litowa. W różnych cierpieniach pęcherza, przy gośccu, artritis i t. p. nader skuteczna. Cena 16 ct.

Woda mussującs jodowa, bromowa i salicylowa. W skutek zawartości wielkiej ości kwasu węglowego, są te wody skuteczniej- jak rozczyny soli jodowych i bromowych lub s... anu sodowego, oraz daleko przyjemniejsze w uż... u i nie upośledzają trawienie tak, jak pojedyńcze rozczyny Cena które kolwiek 18 ct.

Mussująca lemoniada angielska. Jest nadzwyczaj przyjemnym i delikatnym środkiem rozwalniającym. Cena 35 ct.

Wszystkie te wody jedynie są do nabycia w

Aptece pod Gwiazdą Piotra Mikolascha

we LWOWIE.

Za próżne flaszki zwraca się 6 centów od sztuki.

Wysełka pocztą lub koleją bez zwłoki.

Opakowanie liczę od 5ciu butelek 35 ct., od 10 butelek 60 ct., od 20 butelek 70 ct., od 30 butelek 80 ct., od 40 butelek 90 ct., od 50 butelek 1 złr. (6276 19-?)

1.500 złr.

Młody człowiek żonaty, bezdzietny, **obeznany gruntownie** z prowadzeniem **ksiąg handlowych i kasowych**, poszukuje **od 1 kwietnia r. b.** posady **likwidatora, kasyera lub administratora**, mogący się wykazać chlubnemi świadectwami i referencyami. **Na żądanie** może złożyć kaucyę do wysokości **1500** złr. — Oferty z wymienieniem warunków i miejscowości, proszę przesłać do Administracyi *„Nowei Reformy"* pod licz. 1.500 **Z. Z.** (811 4—4)

Koncesyonowany

Instytut naukowy wojskowy

przygotowuje do egzaminów na jednorocznych ochotników i do wszystkich c. k. Zakładów wojskowych i utrzymuje

Pensyonat

dla młodzieży, uczęszczającej do szkół publicznych. — **Ulica Piekarska, l. 21.**

F. KOESTLICH

(6984 21—?) dyrektor zakładu.

Dr. Pattison's

wata gośćcowa

przynosi natychmiastową ulgę i leczy szybko

gościec i reumatyzmy

wszelkiego rodzaju, jako to: w szyi, w twarzy, w piersiach, ból zębów, gościec w głowie, w rękach i kolanach, rwanie w członkach, ból w krzyżach i lędźwiach.

W pakietach po 70 ct., w półpakietach po 40 ct. u **Zygmunta Ruckera** w apt. pod srebrnym orłem, u **Henryka Blumenfelda** w apt. pod Złotym słoniem we Lwowie. (885 2-4)

Wszech nauk lekarskich

Dr. Feliks Sielski

były asystent profesora chorób kobiecych uniwersytetu wiedeńskiego Dra bar. K. Rokytańskiego

osiadł we Lwowie

i ordynuje jako specyalista w chorobach kobiecych i jako operator od 2 do $3^1/_2$ godziny popołudniu w swojem pomieszkaniu

przy ul. Czarnieckiego Nr. 2.

(1080 1—3)

NAGRODA 16,600 FRANCS

QUINA LAROCHE

ELIXIR WINNY

QUINA LAROCHE jest najdokładnieiszym preparatem ze wszelkich środków z chininą. Smak posiada przyjemny i skuteczność jej uznaną została w słabościach żołądka, gastralgii, wynędznieniu, braku apetytu, w trudnem i mozolnem przyj...ciu do zdrowia po ci... ch... ch, etc. Z... obi... i l... z, GORĄCZKI peryodyczne, jak również nast...pstwa tychże.

PARYŻ, 22, ULICA DROUOT

Unikać naśladownictw i podrabiań które są wyrabiane w ...wowie.

Wymagać należy kon...cznie podpis obocznie z... umieszczony

J. Laroche

We LWOWIE w aptekach PP. Sklepińskiego, Nahlika i Ruckera. (6017 9—?)

Maszynista

egzaminowany, Polak, żonaty wieku l. 30 praktyczny we wszelkich robotach ślusarskich, kowalskich, tokarskich, i mechanickich, poszukuje odpowiedniej posady przy młynach parowych lub tatarkach. Mógłby objąć także posadę mechanika skarbowego. Zgłoszenia pod lit. **A. B.** poste restante **Sokal.** (994)

Nowa ustawa przemysłowa

zawiera także przepisy o **inspektorach przemysłowych** cena tylko **30 ct.**

Dodatek do N. ust przem. zawiera: **statuta i t. d. 25 ct**

Do nabycia w celniejszych księgarniach, a kto nadsyła do księgarni J. M. **Himmelblaua w Krakowie** należytość za pr ekazem pocztowym otrzymuje dziełko franko.

(746 2—3)

Leśniczy

poszukuje umieszczenia. Łaskawe zgłoszenia przyjmuje **L. S.** poste restante **Tymbark.** (962)

Apteka

JUL. NAHLIKA we Lwowie

poleca

Wodę na porost włosów

przeciw wypadaniu tychże i łuszczenia się skóry, jako najpewniejszy środek.

Cena flaszki 1 złr.

POMADĘ dr. Millereta

na porost włosów, dla niemogących używać płynu na głowę.

Cena słoika 2 złr.

Oprócz tego utrzymuje na składzie wszelkiego rodzaju wypróbowane środki specyficzne, krajowe i zagraniczne, jakoteż przyrządy i przybory chirurgiczne i opatrunkowe

Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą. (7877 14—4

Clayton & Shuttleworth

we Lwowie, przy ulicy Grodeckiej 22,

polecają na zbliżający się sezon **zasiewów wiosennych** swój obficie zaopatrzony skład **w pługi, brony, ekstyrpatory, walce, siewniki rzędowe, siewniki szerokorzutne,** znane z doskonałego wykończenia i znakomitej konstrukcyi.

Ceny Sacka oryginalnych uniwersalnych stalowych pługów i siewników

znacznie zniżone.

Illustrowane cenniki gratis i franco.

(?44 5—10)

Auflage 221,000

Die Gartenlaube

beginnt soeben mit frischen Kräften **einen neuen Jahrgang,** für welchen seitens der neuen Verleger **außerordentliche Anstrengungen** gemacht wurden.

Der Eintritt ins Abonnement ist deshalb jetzt besonders zu empfehlen.

Der ungewöhnlich billige Preis bleibt derselbe.

Auf 3fache Weise zu beziehen: entweder in Wochen-Nummern à M. 1. 60. für das Quartal, oder in 14 Heften à 50 Pf., oder 26 Halbheften à 30 Pf.

Abonnements bei H. Altenberg, (vorm. Richter's Buchhandlung) in Lemberg.

Die nächsten Hefte dieses Jahrganges werden enthalten: „Memoiren Heinrich Heines" — nach dessen hinterlassenem Manuscript den neuesten Roman von E. Marlitt: Die Frau mit den Karfunkelsteinen.

(770 5—6)

Ogłoszenie licytacyi.

(939 2—4)

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

LWOW, ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym,

podaje do powszechnej wiadomości, że niewykupione a zapadłe zastawy, a mianowicie: przedmioty **złote i srebrne, drogie kamienie, futra, suknie, bielizna,** towary łokc. i różne inne przedmioty, zostaną w myśl §. 19, 20, 24, 26 i 27 w dniach 10, 11 i 12 marca 1884 w zwykłych godzinach urzędowych w lokalnościach Zakładu przez publiczną licytacyę najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane.

Uprasza się także właścicieli odnośnych kwitów o podjęcie nadwyżek za sprzedane zastawy.

Lwów, dnia 8 lutego 1884.

PUDR KSIĄŻĘCY

biały, różowy i żółtawy.

Znakomite powodzenie i wziętość tego pudru są najlepszym dowodem jego nieporównanej dobroci. — Pudr książęcy na wszystkich wystawach odnosił palmę pierwszeństwa, a liczne medale zasługi, jakiemi został wyszczególniony najlepiej go zalecają. — Pudr książęcy nie zawiera żadnych metalicznych przymieszek, jestto najczystsza i najdelikatniejsza mączka roślinna, przyjemnie przylega do twarzy, nadaje piękną naturalną białość i jest nieocenionym środkiem do hygienicznego upiększenia twarzy.

Pudełko małe pudru białego 60 cnt., całe 1 złr., z łabędzikiem 1.50 cnt.
Różowy i żółty, mniejsze 70 cnt., większe 1.20 cnt. z łabędzikiem 1 60 cnt.

WODA FIJOŁKOWA.

Usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trądziki, pierzchnienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki, pory i dołki ospowe.

Twarz odświeża, wybiela i wydelikaca do tego stopnia, że jako środek toaletowo-hygieniczny został odszczególniony medalem zasługi na wystawie przyrodników lekarskiej w Krakowie.

— Cena 1 złr. w. a.

MYDŁO KOSMETYCZNE,

Odznacza się nadzwyczajną delikatnością i nader przyjemnym zapachem, łagodnie wpływa na naskórek, zapobiega pierzchnieniu rąk i bardzo dokładnie oczyszcza skórę. Usuwa piegi i żółtobrunatne plamy z twarzy- — Cena 60 cnt.

Nabyć można we Lwowie w fabryce perfum

JANA IHNATOWICZA

przy ul. Kopernika Nr. 3. we Filii przy ul. Halickiej róg wałowej, naprzeciw sklepu p. Bałłabana, w Krakowie w Filii w Sukiennicach l. 20 i we wszystkich renomowanych sklepach i aptekach. (180 7-?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czackiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki pa... Kraków